

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.97/2019/48.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2019. december 3., 2019. december 4. és 2019. december 13. napjain megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott neve és társai** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2018. május 31. napján kihirdetett **9.B.245/2011/1119.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A 2009. június 17. napjától 2012. április 10. napjáig előzetes fogvatartásban volt, 2011. április 11. napjától 2012. augusztus 30. napjáig lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt állt

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

felbújtóként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 2. fordulat],

5 rendbeli felbújtóként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §],

3 rendbeli felbújtóként, folytatólagosan elkövetett csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés c) pont, kettő esetben (6) bekezdés b) pont, egy esetben (7) bekezdés b) pont],

felbújtóként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a), b) pont 2. fordulat],

2 rendbeli felbújtóként elkövetett számvitel rendje megsértése büntettének [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) pont] és

85 rendbeli felbújtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] **minősíti.**

Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 9 (kilenc) évre **súlyosítja.**

Az I. rendű vádlottal szemben a 2009. június 17. napjától 2012. április 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti beszámítottnak a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

Az I. rendű vádlottal szemben a vagyonelkobzás elrendelését **mellőzi.**

A 2009. június 17. napjától 2009. augusztus 18. napjáig előzetes fogvatartásban volt, 2009. augusztus 19. napjától lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt állt.

II. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 2. fordulat],

5 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §],

3 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés c) pont, kettő esetben (6) bekezdés b) pont, egy esetben (7) bekezdés b) pont],

társtettesként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a), b) pont 2. fordulat] és

85 rendbeli - negyvenhárom esetben bűnsegédként, harminckilenc esetben felbújtóként elkövetett - közokirat-hamisítás büntettének [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] **minősíti**.

Az II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra **súlyosítja**, a közügyektől eltiltás tartamát 2 (kettő) évre **enyhíti**.

Az II. rendű vádlottal szemben a 2009. június 17. napjától 2009. augusztus 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti beszámítottnak a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

III. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 2. fordulat],

5 rendbeli - három esetben felbújtóként, kettő esetben bűnsegédként - folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §],

3 rendbeli felbújtóként, folytatólagosan elkövetett csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés c) pont, kettő esetben (6) bekezdés b) pont, egy esetben (7) bekezdés b) pont],

felbújtóként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a), b) pont 2. fordulat] és

2 rendbeli bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértése büntettének [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) pont] **minősíti**.

Az III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) év 6 (hat) hónapra **súlyosítja**.

A 2009. június 17. napjától 2009. augusztus 7. napjáig előzetes fogvatartásban volt, 2009. augusztus 8. napjától lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt állt

IV. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 2. fordulat],

5 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §],

3 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés c) pont, kettő esetben (6) bekezdés b) pont, egy esetben (7) bekezdés b) pont],

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a), b) pont 2. fordulat] és

2 rendbeli bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértése büntettének [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) pont] **minősíti.**

Az IV. rendű vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás tartamát 2 (kettő) évre **enyhíti.**

Az IV. rendű vádlottal szemben a 2009. június 17. napjától 2009. augusztus 7. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti beszámítottnak a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A 2009. június 17. napjától 2009. október 30. napjáig előzetes fogvatartásban volt, 2009. október 31. napjától lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt állt

V. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 2. fordulat],

2 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §],

társtettesként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a), b) pont 2. fordulat],

3 rendbeli közokirat-hamisítás büntettének [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] **minősíti.**

Az V. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra **súlyosítja**, a közügyektől eltiltás tartamát 2 (kettő) évre **enyhíti.**

VI. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1)

bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 2. fordulat],

2 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §],

társtettesként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a), b) pont 2. fordulat] és

2 rendbeli közokirat-hamisítás büntettének [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] **minősíti.**

Az VI. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 4 (négy) hónapra **súlyosítja**, a közügyektől eltiltás tartamát 2 (kettő) évre **enyhíti.**

A 2009. június 17. napjától 2009. augusztus 7. napjáig előzetes fogvatartásban volt, 2009. augusztus 8. napjától lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt állt

VII. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 2. fordulat],

5 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §],

3 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés c) pont, kettő esetben (6) bekezdés b) pont, egy esetben (7) bekezdés b) pont] és

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a), b) pont 2. fordulat] **minősíti.**

Az VII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év 10 (tíz) hónapra **súlyosítja.**

Az VII. rendű vádlottal szemben a 2009. június 17. napjától 2009. augusztus 7. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti beszámítottanak a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

VIII. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 2. fordulat],

2 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §],

társtettesként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a), b) pont 2. fordulat] és

2 rendbeli közokirat-hamisítás büntettének [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] **minősíti**.

Az VIII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra **súlyosítja**, a közügyektől eltiltás tartamát 2 (kettő) évre **enyhíti**.

X. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 2. fordulat],

2 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §],

társtettesként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a), b) pont 2. fordulat] és

2 rendbeli közokirat-hamisítás büntettének [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] **minősíti**.

Az X. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 2 (kettő) hónapra **súlyosítja**, a közügyektől eltiltás tartamát 2 (kettő) évre **enyhíti**.

XI. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 2. fordulat],

2 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §] és

társtettesként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a), b) pont 2. fordulat] **minősíti**.

Az XI. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) évre **súlyosítja**, a közügyektől eltiltás tartamát 2 (kettő) évre **enyhíti**.

XII. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 2. fordulat],

2 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §],

társtettesként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a), b) pont 2. fordulat] és

közokirat-hamisítás büntettének [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] **minősíti**.

Az XII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) évre **súlyosítja**, a közügyektől eltiltás tartamát 2 (kettő) évre **enyhíti**.

XIII. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 2. fordulat],

3 rendbeli - kettő esetben bűnsegédként - folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §]

folytatólagosan elkövetett csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés c) pont, (6) bekezdés b) pont],

társtettesként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a), b) pont 2. fordulat] és

közokirat-hamisítás büntettének [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] **minősíti**.

XIV. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés b) pont 2. fordulat] és

folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] **minősíti**.

A XIV. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetést halmazati büntetésnek tekinti.

A XIV. rendű vádlott a szabadságvesztésből - annak végrehajtása esetén - legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XV. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat] és

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] **minősíti**.

A XV. rendű vádlottat 150 (egyszázötven) napi tétel pénzbüntetésre **ítéli**.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000,- (egyezer) forintban állapítja meg.

Ha a XV. rendű vádlott az így kiszabott, összesen 150.000,- (egyszázötvenezer) forint pénzbüntetést nem fizeti meg, a pénzbüntetést, vagy a pénzbüntetés meg nem fizetett részét fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

XVI. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

társtettesként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 1. fordulat],

társtettesként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §] és

társtettesként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a), b) pont 1. fordulat] **minősíti**.

A XVI. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) évre, a végrehajtása próbaidőre történő felfüggesztését 3 (három) évre **enyhíti**.

XVII. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

társtettesként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 1. fordulat],

társtettesként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §] és

társtettesként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a), b) pont 1. fordulat] **minősíti**.

A XVII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) évre, a végrehajtása próbaidőre történő felfüggesztését 3 (három) évre **enyhíti**.

XVIII. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (4) bekezdés b) pont 2. fordulat] és

folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] **minősíti**.

A XVIII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) évre, a végrehajtása próbaidőre történő felfüggesztését 2 (kettő) évre **enyhíti**.

A XVIII. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetést halmazati büntetésnek tekinti.

A XVIII. rendű vádlott a szabadságvesztésből - annak végrehajtása esetén - legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A bíróság agazdasági társaság tulajdonában állt éstípusú gépjárművek helyébe lépett és a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala letéti számláján elhelyezett, BL00134/2011. számon nyilvántartott 7.900.200,- (hétmillió-kilencszázezer-kettőszáz) forint pénzüsszegre tekinti a vagyoneklobzást elrendeltnek.

A [jogi személyek neve] jogi személyek megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseket **mellózi**.

Az [...] Kft. (cg. székhely.....) jogi személlyel szemben a vagyonekbevezést 508.324.946,- (ötszáznyolcmillió-háromszázhuszonnégyezer-kilencszáznegyvenhat) forint erejéig **tekinti elrendeltnek**, továbbá a vagyonekbevezést a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala BL00027/2011. számú letéti számláján elhelyezett 39.239.525,- (harminckilencmillió-kettőszázharminckilencezer-ötszázhuszonöt) forintba **is elrendeli**.

Az [.....] Kft. jogi személlyel szemben a vagyonekbevezést 144.124.447,- (egyszáznegyvennégyezer-ezredszázhuszonnégyezer-négyszáznegyvenhét) forint erejéig **tekinti elrendeltnek**

Az [.....] Kft. és[.....] Kft. jogi személyekkel szemben a pénzbírságot kiszabó rendelkezéseket **mellőzi**.

XIII. r. vádlott tulajdonát képező, a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.605/2009/2. számú határozatával zár alá vettfrsz-ú típusú motorkerékpárra **vagyonekbevezést rendel el**.

A [.....] Kft. (székhelye:.....cg.....) jogi személy tulajdonát képező, a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.603/2009/2. számú határozatával zár alá vettfrsz-útípusú (alvázszám:, motorszám:) gépjárműre, atulajdoni hányadát képező ingatlanra, atulajdoni hányadát képező ingatlanra, atulajdoni hányadát képező ingatlanra, a számú határozatával zár alá vett, a Magyarországi Volksbank Zrt.-nél vezetett számú bankszámláján lévő 12.647,21 (tizenkettőezer-hatszáznegyvenhétégezhatszázötven) EUR összegre,

a [.....] Kft. (székhelye: cg.....) jogi személy tulajdonát képező, a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.608/2009/2. számú határozatával zár alá vettfrsz-útípusú (alvázszám:, motorszám:) gépjármű,frsz-útípusú (alvázszám:, motorszám:) gépjárműre,frsz-útípusú pótkocsira,frsz-útípusú vontatóra,frsz-útípusú tehergépkocsira, atulajdoni illetőséget képező ingatlanra (kivett telephely), atulajdoni illetőséget képező ingatlanra (kivett telephely),

az .[.....]Kft. (székhelye: cg.....) jogi személy tulajdonát képező, a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.602/2009/2. számú határozatával zár alá vett 10.065 zsákelnevezésű alapanyagra, valamint 7.600 + 800 zsákelnevezésű alapanyagra a Kecskeméti Városi Bíróság 19.Bny.684/2009/2. számú határozatával zár alá vett Zrt.-nél vezetettszámú bankszámláján lévő 47.479,44,- (negyvenhétézer-négyszázhetvenkilencegyszáznegyvennégy) EUR,számú bankszámláján lévő 168.756,- (százhatvannyolcezer-hétszázötvenhat) HUF,vezetettszámú bankszámláján lévő 831,86 (nyolcszázharmincegyszáznyolcvanhat) HUF,vezetettszámú bankszámláján lévő 27.889.883 (huszonhétmillió-nyolcszáznyolcvankilencezer-nyolcszáznyolcvanhárom) HUF összegre,

a.....Kft. (székhelye:cg.) jogi személy ... vezetett, és a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.612/2009/2. számú határozatával zár alá vettszámú bankszámláján lévő 12.127.- (tizenkettőezer-egyszázhuszonhét) forint összegre,

a Kft. (székhelye: cg.) jogi személy Nyrt.-nél vezetett, és a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.621/2009/2. számú határozatával zár alá vettszámú bankszámláján lévő 2.334,66,- (kettőezer-háromszázharmincnégyezerhatvanhat) EUR összegre,

a Kft. (székhelye:cg.) jogi személyNyrt.-nél vezetett, és a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.632/2009/2. számú határozatával zár alá vettszámú bankszámláján lévő 4.023,25,- (négyezer-huszonháromezerhatszázöt) EUR összegre,

a [....] Kft. (székhelye:cg.) jogi személy egyéb érdekelt 2 Nyrt.-nél vezetett, és a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.641/2009/2. számú határozatával zár alá vettszámú bankszámláján lévő 46.200,- (negyvenhatezer-kettőszáz) HUF összegre,

a [...] Kft. (székhelye:cg.) jogi személy tulajdonát képező, a Kecskeméti Városi Bíróság 19.Bny.688/2009/2. számú határozatával zár alá vett, aZrt.-nél vezetettszámú bankszámláján lévő 181.529,- (száznolcvanegyezer-ötszázhuszonkilenc) HUF, aZrt.-nél vezetettszámú bankszámláján lévő 311,96- (háromszáztizenegyezerkilencvenhat) EUR összegre,

aKft. (székhelye:..... cg.) jogi személy tulajdonát képező, a Kecskeméti Városi Bíróság 19.Bny.808/2009/2. számú határozatával zár alá vett,Nyrt.-nélvezetett számú bankszámláján lévő 2.038.206 (kettőmillió-harmincnolcezer-kettőszázhat) HUF összegre ésNyrt.-nélvezetett számú bankszámláján lévő 4.552,68 (négyezerötszázötvenkettőezerhatvannyolc) EUR összegre és a

aKft. (székhelye:cg.) jogi személy tulajdonát képező, a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.615/2009/2. számú határozatával zár alá vett, egyéb érdekelt 24-nál vezetettvezetett számú bankszámláján lévő 2.803.004,- (kettőmillió-nyolcszázháromezer-négy) HUF összegre **vagyonekobzást rendel el.**

AzKft. (székhelye:..... cg.) jogi személy egyéb érdekelt 24-nál vezetett számú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.598/2009/2. számú határozatával elrendelt,

az.....Kft. (székhelye:..... cg.) jogi személy egyéb érdekelt 2 Nyrt.-nél vezetettszámú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.617/2009/2. számú határozatával elrendelt,

aKft. (székhelye:, cg.) jogi személy egyéb érdekelt 2 Nyrt.-nél vezetett.....számú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.622/2009/2. számú határozatával elrendelt,

azKft. (székhelye:, cg.) jogi személy egyéb érdekelt 2 Nyrt.-nél vezetettszámú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.624/2009/2. számú határozatával elrendelt,

a**Kft.** (székhelye:, cg.) jogi személy egyéb érdekelt 2 Nyrt.-nél vezetettszámú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.623/2009/2. számú határozatával elrendelt,

a**Kft.** (székhelye:cg.....) jogi személy egyéb érdekelt 2 Nyrt.-nél vezetettszámú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.601/2009/2. számú határozatával elrendelt,

a**Kft.** (székhelye:cg.) jogi személy egyéb érdekelt 2 Nyrt.-nél vezetettszámú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.633/2009/2. számú határozatával elrendelt,

a**Kft.** (székhelye:, cg.) jogi személy egyéb érdekelt 2 Nyrt.-nél vezetettszámú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.634/2009/2. számú határozatával elrendelt,

a.....**Kft.** (székhelye:cg.) jogi személy egyéb érdekelt 2 Nyrt.-nél vezetettszámú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.639/2009/2. számú határozatával elrendelt,

a**Kft.** (székhelye:, cg.) jogi személy egyéb érdekelt 2 Nyrt.-nél vezetettszámú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.644/2009/2. számú határozatával elrendelt,

a**Kft.** (székhelye:cg.) jogi személy egyéb érdekelt 2 Nyrt.-nél vezetettszámú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.641/2009/2. számú határozatával elrendelt,

a**Kft.** (székhelye:, cg.....) jogi személy ..Zrt.-nél vezetett számú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 19.Bny.684/2009/2. számú határozatával elrendelt,

a**Kft. f.a.** (székhelye:, cg.....) jogi személy....Zrt.-nél vezetett , számú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 19.Bny.685/2009/2. számú határozatával elrendelt,

a**Kft.** (székhelye:..... cg.....) jogi személy....Zrt.-nél vezetettszámú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 19.Bny.688/2009/2. számú határozatával elrendelt,

a**Kft.** (székhelye:, cg.) jogi személy egyéb érdekelt 6 Nyrt.-nél vezetettszámú bankszámlájának a Kecskeméti Városi Bíróság 19.Bny.696/2009/2. számú határozatával elrendelt és a

a.....**Kft.** (székhelye:cg.)jogi személy egyéb érdekelt 2 Nyrt.-nél vezetett, számú bankszámlájára a Kecskeméti Városi Bíróság 25.Bny.615/2009/2. számú határozatával elrendelt **zár alá vételt feloldja.**

Az elsőfokú eljárás során felmerült összesen 21.693.218,- (huszonegymillió-hatszázkilencvenháromezer-kettőszáztizennyolc) forint büntügyi költségből I. rendű vádlott 531.000,- (ötszázharmincegyezer) forintot, II. rendű vádlott 588.772,- (ötszáznyolcvannyolcezer-hétszázhetvenkettő) forintot, IV. rendű vádlott 99.362,- (kilencvenkilencezer-háromszázhatvankettő) forintot, VI. rendű vádlott 1.498.385,- (egymillió-négyszázkilencvennyolcezer-

háromszáznyolcvanöt) forintot, VIII. rendű vádlott 255.000,- (kettőszázötvenötezer) forintot, X. rendű vádlott 412.700,- (négyasztizenkettőezer-hétszáz) forintot, XII. rendű vádlott 1.264.500,- (egymillió-kettőszázhatvannégyezer-ötszáz) forintot, XIII. rendű vádlott 1.082.000,- (egymillió-nyolcvankettőezer) forintot köteles személyesen megfizetni,

I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű, VI. rendű, VIII. rendű, X. rendű, XI. rendű, XII. rendű, XIII. rendű, XIV. rendű, XV. rendű, XVI. rendű, XVII. rendű és XVIII. rendű vádlottak egyetemlegesen kötelesek megfizetni 14.533.191,- (tizennégy millió-ötszázharminchárom ezer-egyszázkilencvenegy) forintot és

I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű, VI. rendű, VII. rendű, VIII. rendű, X. rendű, XI. rendű, XII. rendű, XIII. rendű vádlottak egyetemlegesen kötelesek megfizetni 809.308,- (nyolcszázkilencezer-háromszáznyolc) forintot.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségéből 619.000,- (hatszáztizenkilencezer) forintot az állam visel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy:

az elsőfokú ítélet bevezető részéből mellőzi a 2011. október 14. és 2016. december 12. napjai között tartott tárgyalási határnapokra történt utalást,

a II. rendű vádlott vonatkozásában 46.530.000,- (negyvenhatmillió-ötszázharmincezer) forintra nézve elrendelt vagyonelkobzás kapcsán a bíróság letéti számlaszáma helyesen BL00057/2009.,

a megszüntetni rendeltKft. cégjegyzékszáma helyesen Cg.,Kft. cégjegyzékszáma és székhelye helyesen Cg.,Kft. cégjegyzékszáma és székhelye helyesen Cg. ,
.....

A másodfokú eljárás során felmerült összesen 392.572,- (háromszázkilencvenkettőezer-ötszázhetvenkettő) forint bűnügyi költségéből I. rendű vádlott 88.312,- (nyolcvannyolcezer-háromszáztizenkettő) forintot, II. rendű vádlott 67.312,- (hatvanhétezer-háromszáztizenkettő) forintot, VI. rendű vádlott 75.985,- (hetvenötezer-kilencszáznyolcvanöt) forintot, X. rendű vádlott 94.980,- (kilencvennégyezer-kilencszáznyolcvan), míg XII. rendű vádlott 65.980,- (hatvanötezer-kilencszáznyolcvan) forintot köteles megfizetni.

A bíróság megállapítja, hogy:

V. rendű vádlott állandó lakóhelye:tartózkodási helye:személyazonosító igazolványának száma:

VII. rendű vádlott állandó lakóhelye:, személyazonosító igazolványának száma:

VIII. rendű vádlott tartózkodási helye:személyazonosító igazolványának száma:

X. rendű vádlott állandó lakóhelye:, tartózkodási helye:személyazonosító igazolványának száma:

XIII. rendű vádlott állandó lakóhelye:

Indokolás

A Kecskeméti Törvényszék ítéletével:

- a 2009. június 17. napjától 2009. június 18. napjáig őrizetben, 2009. június 19. napjától 2012. április 9. napjáig előzetes letartóztatásban, 2012. április 10. napjától 2012. augusztus 30. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt volt **I. rendű vádlottat** bűnösnek mondta ki társtettesként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés], felbujtóként, folytatólagosan elkövetett csalás büntetében [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (7) bekezdés b) pont], társtettesként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett pénzmosás büntetében [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont], közvetett tettesként elkövetett számvitel rendje megsértésének büntetében [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) pont], 85 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont]. Ezért az I. rendű vádlottat, mint bűnszervezetben elkövetőt halmazati főbüntetésül 7 év fegyházra, mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra és 10.000.000,- forint pénzmellékbüntetésre ítélte. Az I. rendű vádlott által 2009. június 17. napjától 2009. június 18. napjáig őrizetben, 2009. június 19. napjától 2012. április 9. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte. Megállapította, hogy az I. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményekről. Az I. rendű vádlottal szemben a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala letéti számláján elhelyezett BL00134/2011. számon nyilvántartott 7.900.200,- forint pénzüsszetre vagyonekobzást rendelt el.

- A 2009. június 17. napjától 2009. június 18. napjáig őrizetben, 2009. június 19. napjától 2009. augusztus 17. napjáig előzetes letartóztatásban, 2009. augusztus 18. napjától 2011. október 14. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt volt **II. rendű vádlottat** a törvényszék bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés], bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (7) bekezdés b) pont], társtettesként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett pénzmosás büntetében [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont], 85 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont]. Ezért a II. rendű vádlottat, mint a bűncselekményt bűnszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 1 év börtönre, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A II. rendű vádlott által 2009. június 17. napjától 2009. június 18. napjáig őrizetben, 2009. június 19. napjától 2009. augusztus 17. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte. Megállapította, hogy a II. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A II. rendű vádlottal szemben vagyonekobzást rendelt el a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala által T000002/2009. letéti számon bevételezett és a Magyar Államkincstárnak megküldött 78.165 euróra és a Kecskeméti Törvényszék letéti számláján bevételezett, BL00056/2009. számon nyilvántartott 46.530.000,- forintra, illetőleg a tulajdonát képező, zárt alá vettforgalmi rendszámútípusú, illetőlegforgalmi rendszámútípusú személygépkocsikra.

- A 2009. június 17. napjától 2009. június 18. napjáig őrizetben, 2009. június 19. napjától 2009. június 29. napjáig előzetes letartóztatásban, 2009. június 30. napjától 2011. október 14. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt volt **III. rendű vádlottat** a törvényszék bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és

(4) bekezdés], felbujtóként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (7) bekezdés b) pont], társtettesként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett pénzmosás büntetében [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont], közvetett tettesként elkövetett számvitel rendje megsértésének büntetében [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) pont]. Ezért a III. rendű vádlottat, mint a bűncselekményt bünszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 2 év börtönre, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A III. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. Megállapította, hogy a III. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

- A 2009. június 17. napjától 2009. június 18. napjáig őrizetben, 2009. június 19. napjától 2009. augusztus 6. napjáig előzetes letartóztatásban, 2009. augusztus 7. napjától 2011. október 14. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt volt **IV. rendű vádlottat** az elsőfokú bíróság bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés], bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (7) bekezdés b) pont], bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett pénzmosás büntetében [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont], közvetett tettesként elkövetett számvitel rendje megsértésének büntetében [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) pont]. Ezért a IV. rendű vádlottat, mint a bűncselekményt bünszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 1 év börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A IV. rendű vádlott által a 2009. június 17. napjától 2009. június 18. napjáig őrizetben, 2009. június 19. napjától 2009. augusztus 6. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. Megállapította, hogy a IV. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A IV. rendű vádlottal szemben a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala által bevételezett és a Magyar Államkincstárnak megküldött 120 euróra, illetőleg a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala letéti számlájára befizetett 587.100,- forint összegre vagyoneklobzást rendelt el.

- A 2009. június 17. napjától 2009. június 18. napjáig őrizetben, 2009. június 19. napjától 2009. október 7. napjáig előzetes letartóztatásban, 2009. október 30. napjától 2011. október 14. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt volt **V. rendű** vádlottat az elsőfokú bíróság bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés], bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett pénzmosás büntetében [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont], 3 rendbeli közokirat-hamisítás büntetében [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont]. Ezért az V. rendű vádlottat, mint a bűncselekményt bünszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 10 hónap börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az V. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. Megállapította, hogy az V. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az V. rendű vádlottal szemben vagyoneklobzást rendelt el a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala által bevételezett és a Magyar Államkincstárnak megküldött 41.700 euróra, valamint a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala letéti számláján elhelyezett 28.842.581,- forintra és 48.538.400,- forintra, valamint a „Zrt-nél vezetett, zár alá vett bankszámlán lévő 10.011.095,- forint összegre, illetőleg az V. rendű vádlott tulajdonát képező, zár alá vettforgalmi rendszámútípusú személygépkocsira.

- A 2009. június 17. napjától 2009. június 18. napjáig őrizetben, 2009. június 19. napjától 2009. június 29. napjáig előzetes letartóztatásban, 2009. június 30. napjától 2011. október 14. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt volt **VI. rendű vádlottat** a törvényszék bűnösnek mondta ki

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés], bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett pénzmosás bűntettében [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont], 2 rendbeli közokirat-hamisítás bűntettében [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont]. Ezért a VI. rendű vádlottat, mint a bűncselekményt bünszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 8 hónap börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A VI. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította. Megállapította, hogy a VI. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

- A 2009. június 17. napjától 2009. június 18. napjáig őrizetben, 2009. június 19. napjától 2009. augusztus 6. napjáig előzetes letartóztatásban, 2009. augusztus 7. napjától 2011. október 14. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt volt**VII. rendű vádlottat** a törvényszék bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés], bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás bűntettében [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (7) bekezdés b) pont], bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett pénzmosás bűntettében [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont]. Ezért a VII. rendű vádlottat, mint a bűncselekményt bünszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 1 év börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A VII. rendű vádlott által 2009. június 17. napjától 2009. június 18. napjáig őrizetben, 2009. június 19. napjától 2009. augusztus 6. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. Megállapította, hogy a VII. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

- A 2009. június 17. napjától 2009. június 18. napjáig őrizetben, 2009. június 19. napjától 2009. június 29. napjáig előzetes letartóztatásban, 2009. június 30. napjától 2011. október 14. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt volt **VIII. rendű vádlottat** a törvényszék bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés], bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett pénzmosás bűntettében [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont], 2 rendbeli közokirat-hamisítás bűntettében [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont]. Ezért a VIII. rendű vádlottat, mint a bűncselekményt bünszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 8 hónap börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A VIII. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. Megállapította, hogy a VIII. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

- **X. rendű vádlottat** a törvényszék bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés], bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett pénzmosás bűntettében [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont], valamint 2 rendbeli közokirat-hamisítás bűntettében [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont]. Ezért a X. rendű vádlottat, mint a bűncselekményt bünszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 6 hónap börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a X. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

- **XI. rendű vádlottat** az elsőfokú bíróság bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés], bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett pénzmosás bűntettében [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont]. Ezért a XI. rendű vádlottat, mint a bűncselekményt bünszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 6 hónap börtönre, mellékbüntetésül

3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a XI. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

- [születési név] **születettXII. rendű vádlottat** a törvényszék bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés], bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett pénzmosás büntetében [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont], közokirat-hamisítás büntetében [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont]. Ezért a XII. rendű vádlottat, mint a bűncselekményt bünszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 6 hónap börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a XII. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

- **XIII. rendű vádlottat** a törvényszék bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés], folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (6) bekezdés b) pont], bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett pénzmosás büntetében [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont], közokirat-hamisítás büntetében [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont]. Ezért a bíróság a XIII. rendű vádlottat, mint a bűncselekményt bünszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 2 év börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a XIII. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

- **XIV. rendű vádlottat** a törvényszék bűnösnek mondta ki folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (7) bekezdés b) pont], ezért a XIV. rendű vádlottat 2 év börtönre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a XIV. rendű vádlott a szabadságvesztésből, annak esetleges végrehajtása esetén legkorábban a büntetés 3/4 részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

- **XV. rendű vádlottat** a törvényszék bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (7) bekezdés b) pont], valamint folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. törvény 276. §], ezért halmazati büntetésül 2 év börtönre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a XV. rendű vádlott a szabadságvesztésből, annak esetleges végrehajtása esetén legkorábban a büntetés 3/4 részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

- **XVI. rendű vádlottat** az elsőfokú bíróság bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés és (4) bekezdés], társtettesként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett pénzmosás büntetében [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont]. Ezért a XVI. rendű vádlottat halmazati büntetésül 2 év börtönre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a XVI. rendű vádlott a szabadságvesztésből, annak esetleges végrehajtása esetén legkorábban a büntetés 3/4 részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

- **XVII. rendű vádlottat** a törvényszék bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (4) bekezdés], folytatólagosan, üzletszerűen, társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés, (3)

bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont]. Ezért a XVII. rendű vádlottat halmazati büntetésül 2 év börtönre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a XVII. rendű vádlott a szabadságvesztésből, annak esetleges végrehajtása estén legkorábban a büntetés 3/4 részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

- **XVIII. rendű vádlottat** a törvényszék bűnösnek mondta ki folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (6) bekezdés b) pont], ezért 2 év börtönre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a XVIII. rendű vádlott a szabadságvesztésből, annak esetleges végrehajtása estén legkorábban a büntetés 3/4 részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú bíróság a **[gt. neve]** [nemzet neve] gazdasági társaság tulajdonát képező, zár alá vetttípusú és.....típusú személygépkocsikra vagyonekobbzást rendelt el.

A törvényszék az alábbi jogi személyekkel kapcsolatban a következő rendelkezéseket hozta:

- [gazdasági társaságok neve] magyar gazdasági társaságokat, valamint az [külföldi gazdasági társaságok neve] gazdasági társaságokat megszüntette.

- AzKft. (Cg.....) szám alatti székhelyű jogi személlyel szemben 547.133.323,- forint vagyonekobbzást alkalmazott és 50.000.000,- forint pénzbírságot szabott ki.

- AKft. jogi személlyel szemben 144.146.527,- forint vagyonekobbzást alkalmazott és 100.000.000,- forint pénzbírságot szabott ki.

- Az elsőfokú bíróság az alábbi gazdasági társaságok zár alá vett bankszámláin lévő, illetőleg az azokról a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalának letéti számlájára befizetett pénzeszegeket elkobozta: [gazdsági társaságok neve]

A fentiekén túlmenően az elsőfokú bíróság rendelkezett a lefoglalt és Bj.I/150/2011. szám alatt bevételezett, 1-908 tételszám alatt nyilvántartott bűnjelről.

Megállapította továbbá, hogy az eljárás során 21.521.538,- forint bűnügyi költség merült fel. Ebből külön-külön kötelezte az I. rendű vádlottat 15.591.169,- forint, II. rendű vádlottat 619.407,- forint, IV. rendű vádlottat 105.362,- forint, VI. rendű vádlottat 1.509.635,- forint, VII. rendű vádlottat 8.286,- forint, VIII. rendű vádlottat 320.131,- forint, X. rendű vádlottat 410.000,- forint, XII. rendű vádlottat 1.282.500,- forint, XIII. rendű vádlottat 1.082.000,- forint, XVI. rendű vádlottat 14.248,- forint, XVII. rendű vádlottat 14.050,- forint bűnügyi költség megfizetésére. A fennmaradó 571.750,- forint bűnügyi költségről az elsőfokú bíróság akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

- o -

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az **ügyészség** az alábbiak szerint jelentett be fellebbezést:

-I. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és a vagyonekobbzás nagyobb összegben történő alkalmazása,

- II. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása,

- III. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és vagyonek Kobzás alkalmazása,
- IV. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása,
- V. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása,
- VI. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és vagyonek Kobzás alkalmazása,
- VII. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és vagyonek Kobzás alkalmazása,
- VIII. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és vagyonek Kobzás alkalmazása,
- X. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és vagyonek Kobzás alkalmazása,
- XI. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és vagyonek Kobzás alkalmazása,
- XII. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és vagyonek Kobzás alkalmazása,
- XIII. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és vagyonek Kobzás alkalmazása,
- IV. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és vagyonek Kobzás alkalmazása,
- XVI. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és vagyonek Kobzás alkalmazása,
- XVII. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és vagyonek Kobzás alkalmazása érdekében.

I. rendű vádlott védője a szabadságvesztés büntetés enyhítése és a pénzmellékbüntetés mellőzése, illetőleg az I. rendű vádlott terhére megállapított bűnügyi költség mérséklése érdekében terjesztett elő fellebbezést. Kérte annak figyelembe vételét, hogy az I. rendű vádlott büntetlen előéletű, illetve azon ítéleti tényállítás mellőzését, miszerint nem állapítható meg, hogy az I. rendű vádlott valóban meghalt és inkább a halálának megrendezése látszik valószínűnek. Indítványozta, hogy az ítéletábra az I. rendű vádlott vonatkozásában is vegye figyelembe enyhítő körülményként a bűncselekmények elkövetése óta bekövetkezett jelentős időmúlást.

II. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében terjesztett elő fellebbezést. Kifejtette, hogy a II. rendű vádlott nyomozati szakban tett nyilatkozatai nem minősíthetők teljes körű beismerő vallomásnak. Álláspontja szerint a II. rendű vádlott vonatkozásában nem állapítható meg, hogy tisztában volt azzal, hogy bünszervezetben vesz részt és cselekményeivel - bűnségédi magatartást tanúsítva vagy felbujtóként, illetőleg társtettesként - annak működését átlátva cselekedett. Előadta, hogy az adócsalás, a csalás és a pénzmosás célzatos

bűncselekmények, melyek esetében a haszonszerzésre irányuló célzatnak már időben a megtévesztő magatartást megelőzően ki kell alakulnia, ugyanakkor a II. rendű vádlott mindenfajta előre meglévő célzat nélkül, az I. és a III. rendű vádlott utasításai alapján járt el, így nem láthatta át az egész céghálózat működését, illetőleg azt sem, hogy bűnszervezetben vesz részt, továbbá nem tudott a II. rendű vádlott arról sem, hogy a céghálózat célja 5 évi vagy annál súlyosabban büntetendő bűncselekmények elkövetése. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítélőtábla a II. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét kizárólag abban a körben állapítsa meg, ahol az kétséget kizáróan bizonyított, illetőleg a bűnszervezetre vonatkozó megállapítást mellőzze a II. rendű vádlott tekintetében.

III. rendű vádlott és védője egyezően felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést az elsőfokú bíróság ítéletével szemben. Fellebbezésének írásbeli indokolásában a védő kifejtette, hogy az ítélet minden vádpontra kiterjedően részben megalapozatlan, illetőleg téves a bűnszervezetben történő elkövetés megállapítása. Az adócsalás és a csalás vonatkozásában kifejtette, hogy a törvényszék helytelenül következtetett megállapított tényekből további tényekre akkor, amikor II. rendű vádlott terhelő vallomását használta fel III. rendű vádlott tudattartamának megállapítása során, figyelemmel arra, hogy a II. rendű vádlott egyértelműen gyűlölte a III. rendű vádlottat, illetőleg őt meg is fenyegette, így az általa tett terhelő vallomás nem fogadható el. Kifejtette továbbá, hogy a II. rendű vádlott terhelő vallomásai önmagukkal és a telefon lehallgatásokkal is ellentétesek. A III. rendű vádlottnak a számlázási és a fizetési rendszert nem kellett instruálnia, az automatikusan működött.

A pénzmosás büntetvével kapcsolatosan a III. rendű vádlott védője hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem is folytatott le bizonyítást, de az ítéletben sem szerepel arra utaló bizonyíték, hogy a társaságok számláin a pénzügyi szolgáltatások igénybevételére, a pénz „végig görgetése” érdekében, eredetleplezési céllal került volna sor. Ezzel összefüggésben a bíróságnak bizonyítást kellett volna lefolytatnia, és feltárnia azt, hogy az elkövetők a terhükre rótt pénzügyi tevékenységet eredetleplezési céllal, nem pedig praktikus okokból, a törvényi célzat felmerülése nélkül folytatták. Ezen praktikus ok pedig, amely miatt jelen esetben a pénzügyi műveletek igénybevételére került sor, a védő szerint a ténylegesen beszerzett áru ellenértékének megfizetése volt. Tekintettel arra, hogy azKft. és aKft. ténylegesen működött, számláit lekönyvelte, könyvelését, bevallásait a számláknak megfelelően vezette és nyújtotta be, így megállapítható, hogy valóban pénzügyi szolgáltatást vettek igénybe, azonban nem azzal a célzattal, hogy a pénz eredetét leplezzék, hanem azért, hogy adócsalást kövessenek el, tehát tevékenységük nem értékelhető utócsselekményként, így pénzmosásként sem. A védő hivatkozott a Szegedi Ítélőtábla Bf.II.420/2016/37. számú ítéletére is, amely szerint nem minősül pénzmosásnak, ha az elkövető a bűncselekménnyel érintett összeget áru beszerzésére fordítja, illetőleg az sem, ha az elkövetők a bűncselekménnyel megszerzett vagyonhoz készpénzfelvétel útján férnek hozzá. Előadta továbbá, hogy megalapozatlan és téves a pénzmosás minősített esetének megállapítása, ugyanis az üzletszerűség fogalmi elemei - így a haszonszerzésre törekvés - az ítéletben nem találhatóak meg és nincs utalás arra sem, hogy milyen haszna származott a vádlottaknak a pénzmosásból.

A bűnszervezeti minősítéssel kapcsolatosan a III. rendű vádlott védője -a bűnszervezet időközben megváltozott büntetőjogi fogalmára is figyelemmel - előadta, hogy a vádlottak munkájukat egy munkajogi jogviszonyokon alapuló, hierarchikus viszonyrendszerben végezték. Az elkövetők nyilvánvalóan nem lehettek tisztában azzal, hogy egy olyan szervezett csoport működéséhez csatlakoznak, melynek célja bűncselekmények elkövetése, ugyanis minden körülmény arra utalt, hogy valós cégben, valós feladatokat látnak el, melyért minden hó végén fizetést kaptak. Megjegyezte továbbá, hogy a vádlottak cselekménysorozata semmiképpen nem sem nevezhető konspiratívnak, ugyanis a vádlottak saját telefonszámokról telefonáltak, telefonjaikat, SIM

kártyáikat nem cserélgették, egymást nevükön szólították, nem használtak „virágnyelvet”, telefaxon küldözgették az egyenlegeket és számlaforgalmi értesítőket, vagyis mindent úgy csináltak, mint ahogyan egy „normális” munkahelyen szokás. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy - a fentiekén túlmenően - az ítéletábra a törvényszék ítéletét változtassa meg és a bünszervezetben történő elkövetésre utalást mellőzze.

IV. rendű vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése és a zár alá vétel megszüntetése, míg védője elsődlegesen eljárási szabálysértés, valamint megalapozatlanság és indokolási kötelezettség elmulasztása miatt az ítélet hatályon kívül helyezéséért, másodlagosan eltérő tényállás és felmentés végett, harmadlagosan az ítéleti tényállás 2. pontjánál eltérő tényállás és enyhébb büntetés kiszabása, továbbá a bünszervezet megállapítása miatt és a vagyonek kobzása mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést.

A IV. rendű vádlott védője fellebbezését írásban részletesen indokolta. E szerint eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor azt követően, hogy tanácsváltásra került sor, a bíróság a bizonyítási eljárást nem folytatta le ismételt. Álláspontja szerint a régi Be. 287. § (4) bekezdésében foglalt azon rendelkezés, miszerint a tárgyalás anyagának ismertetésével is megismételhető az eljárás, azt jelenti, hogy ez csak egy lehetőség, nem zárja ki azt, hogy a bizonyítási eljárás újrafelvételre kerüljön. Álláspontja szerint az Alkotmánybíróság 21/2016. (XI. 30.) számú határozatában kifejtettek figyelemmel, a törvény alapján elfogultnak minősített bíró által felvett bizonyítás „a mérgezett fa gyümölcsének” minősül, így nem tekinthető helyesnek az általa felvett bizonyítási anyag ismertetéssel történő beintegrálása a tanácsváltást követő bizonyítási eljárásba.

A IV. rendű vádlott védője sérelmezte továbbá, hogy a tárgyalás előről kezdése után a 843. sorszámú jegyzőkönyv tanúsága szerint az ügyész nem ismertette a vádat, hanem azt az eljáró bíró tette meg. Sérelmezte azt is, hogy a titkos információgyűjtéssel kapcsolatos bizonyítékok lényegét a tárgyalás megisméltése során az elsőfokú bíróság nem foglalta össze, csupán ismertette a tényt, hogy mely titkos információgyűjtés során készített hanganyag és kivonatos jelentés lett a tárgyalás anyagává téve, valamint ismertette az arra tett észrevételeket. Álláspontja szerint ezen eljárási szabálysértések az ítéletet lényegesen befolyásolták, ezért annak hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

A titkos információgyűjtés anyagának törvényes felhasználhatóságával kapcsolatban kifejtette, hogy álláspontja szerint a titkos információgyűjtés engedélyezhetőségének időtartama legfeljebb 90+90 nap lehet, így indítványt tett a megjelölt időtartamot meghaladó lehallgatási anyagnak a bizonyítékok közül történő kirekesztésére. Álláspontja szerint az 1998. évi XIX. törvény 206/A. §-ában foglalt haladéktalanság követelménye sem teljesült, ugyanis az alapos gyanú már a lehallgatási időszak első 90 napján belül is látható volt. E körben indítványozta azon iratanyag beszerzését, amelyből megállapítható, hogy az információgyűjtés végrehajtójától mikor és milyen adatok átadására került sor az engedélyezett időszakban. Álláspontja szerint tisztázni kell, hogy az iratok átadása folyamatos volt, vagy egyben történt és mikor valósult meg. E vonatkozás bizonyítás felvételének elrendelését indítványozta.

Kifejtette ezen túlmenően, hogy a 2009. május 18. napján készült összefoglaló jelentés már teljes egészében feldolgozta a lehallgatási anyag tartalmát - hiszen később az alapján került sor a gyanúsítások közlésére -, ezért nincs indoka annak, hogy az összefoglaló jelentést készítő miért csak 2009. június 8. napján rendelte el a nyomozást. A 2009. május 18., illetőleg 2009. június 5. között eltelt 17 nap pedig önmagában tétlen időszaknak minősül, amely nem feleltethető meg a

haladéktalanság követelményének. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a titkos információgyűjtés során beszerzett valamennyi bizonyítékot, mint törvényesen fel nem használhatót, az ítéltábla a tényállás megállapítása során rekessze ki.

Ezen kívül kifejtette, hogy a IV. rendű vádlott vonatkozásában az ítélet részben megalapozatlan, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ugyanis a IV. rendű vádlott kizárólag 2009. február, március hónapban kapcsolódott be a 2. számú ítéleti tényállás szerinti bűncselekmény folyamatába, azt viszont egyetlen lehallgatott beszélgetés sem igazolja, hogy az 1. tényállási pontban foglalt cselekményben is részt vett volna. Álláspontja szerint így a IV. rendű vádlott bűnössége kizárólag a 2. tényállási pont vonatkozásában állapítható meg, azon belül is csak aKft. vonatkozásában, ezért a helyes minősítés a Btk. 310. § (1) bekezdése szerint minősülő és a (3) bekezdése szerint büntetendő adócsalás.

A pénzmosással kapcsolatosan lényegében azonos álláspontot fejtett ki a III. rendű vádlott védőjével, e vonatkozásban a IV. rendű vádlott felmentését indítványozta bizonyítottság hiányában.

A bünszervezeti minősítéssel kapcsolatosan a IV. rendű vádlott védője a 2019. évi LXVI. törvény 107. §-a alapján megfogalmazott szűkítő fogalmi elemekre is figyelemmel, nem látott lehetőséget a konspiratív működés megállapítására, így álláspontja szerint a bünszervezetben történő elkövetés sem állapítható meg. Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság az iratok között található OSZ 3670/2016. számú - később fenntartott - igazságügyi elmeorvos szakértői leletből és véleményből nem ismertette azon részt, miszerint a IV. rendű vádlott kóros elmeállapota enyhe-közepes fokban korlátozhatta őt a terhére rótt cselekmény következményeinek felismerésében vagy a felismerésnek megfelelő akarati cselekvésben. Mindezekre figyelemmel indítványozta ezen szakértői vélemények eljárás anyagává tételét, illetőleg a tényállás ezek szerinti kiegészítését, és a Btk. 17. § (2) bekezdése alapján annak korlátlan enyhítésként történő figyelembe vételét a büntetés kiszabása során.

V. rendű vádlott és védője egyezően felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést az elsőfokú ítélettel szemben. A védő kifejtette, hogy a törvényszék ítélete a Be. 592. § (2) bekezdésének b), c) és d) pontjában meghatározott okokból részben megalapozatlan, az elsőfokú bíróság törvénysértően értékelte és mérlegelte az V. rendű vádlott vonatkozásában rendelkezésre álló bizonyítékokat. Előadta, hogy az V. rendű vádlott védekezése mindvégig töretlen, következetes volt és arra irányult, hogy a vád tárgyává tett időpontban az adócsalás és pénzmosás bűncselekmények tekintetében tévedésben volt, melyre figyelemmel a Btk. 20. § (1) bekezdése alapján nem büntethető. A pénzmosás büntette tekintetében pedig álláspontja szerint nem lehet érdemi védekezést kifejteni tényállás hiányában, ugyanis a vádirat tételesen nem tartalmazza azokat a tranzakciókat, amelyek az V. rendű vádlottal összefüggenek és esetleg pénzmosás megállapítására adhatnak alapot. Álláspontja szerint a „vége” cégek számláira történt utalások az adócsalás mellett nem valósíthatnak meg egyben pénzmosást is. Kérte a büntetés kiszabása során annak figyelembe vételét, hogy a büntetőeljárás rendkívüli módon elhúzódott.

VI. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést az elsőfokú ítélettel szemben. A nyilvános ülésen fellebbezését akként pontosította, hogy a VI. rendű vádlott bűnösségét a közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában nem vitatta, egyekben azonban kifejtette, hogy a VI. rendű vádlott pusztán a II. rendű vádlott utasításai alapján járt el, a hálózat koordinálásában nem vett részt, döntési joga nem volt. Vitatta a bünszervezet meglétét, valamint azt is, hogy a VI. rendű vádlottnak bármilyen eredetleplezési célja

fennállt volna.

VII. rendű vádlott és védője egyezően elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentették be fellebbezésüket. A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában a bejelentett fellebbezést részben módosítva előadta, hogy az adócsalás büntette tekintetében a VII. rendű vádlott bűnösségét nem vitatja, így a cselekmény jogi minősítése is törvényes. Ezt meghaladóan azonban álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, részben a bűnösség megállapítása, részben pedig amiatt, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének nem, vagy csak részben tett eleget.

E körben először is a beszerzett bizonyítékok felhasználhatóságát - azon belül is a titkos információgyűjtés során beszerzett adatokét - vitatta. Kifejtette, hogy a titkos információgyűjtés számos vádlott tekintetében elrendelésre került, a VII. rendű vádlott vonatkozásában azonban nem, illetőleg a titkos információgyűjtés adócsalás és pénzmosás bűncselekmények tekintetében került elrendelésre, csalás bűncselekmény miatt azonban erre nem került sor. Észrevételezte, hogy ennek ellenére az elsőfokú bíróság a VII. rendű vádlott vonatkozásában, illetőleg a csalás tényállásának bizonyítására is felhasználta a titkos információgyűjtés eredményét, amely a célhoz kötöttség elvével ellentétes. Mindezekre figyelemmel álláspontja szerint a VII. rendű vádlottal szemben a titkos információgyűjtés eredménye a csalás bűncselekmény vonatkozásában nem használható fel.

Ezen túlmenően a VII. rendű vádlott védője szerint az ítéleti tényállás hiányos, illetőleg részben iratellenes. Így iratellenes azon megállapítás, miszerint az átutalás sorozatot egyéb vádlottak mellett a VII. rendű vádlott is intézte, valamint nem tartalmaz tényállást az ítélet a tekintetben, hogy a VII. rendű vádlott milyen magatartással nyújtott segítséget az I., II. és III. rendű vádlottaknak a pénzmosás elkövetéséhez.

A csalás büntette vonatkozásában ismételten kitért arra, hogy a VII. rendű vádlott esetében a titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban nem használható fel, továbbá előadta, hogy nem került bizonyításra az, miszerint a VII. rendű vádlott tudott arról, hogy cselekvőségével jogosulatlan áfa visszaigénylésekhez nyújt segítséget, indokolási kötelezettségének az elsőfokú bíróság e tekintetben nem tett eleget.

A pénzmosás vonatkozásában álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem állapított meg olyan tényállást, amely több lenne annál, mint amit a csalás és az adócsalás tekintetében ró a VII. rendű vádlott terhére, illetőleg nem állapította meg azt, hogy milyen formában nyújtott segítséget az I., II. és III. rendű vádlottak részére a bűncselekményekből származó pénz offshore cégek bankszámlájára történő átutalása során. Mindezekon túlmenően, az elsőfokú ítélet nem indokolta meg, hogy milyen magatartással nyújtott pszichikai bűnsegélyt VII. rendű vádlott a pénzmosás tekintetében. A bűnszervezet kapcsán lényegében a már korábban említett védői álláspontokat ismételte meg.

A fent kifejtettekre figyelemmel indítványozta a VII. rendű vádlott védője, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és az adócsalás büntettét költségvetési csalás büntettének minősítse [Btk. 396. § (5) bekezdés a) pont], a VII. rendű vádlottat a csalás és pénzmosás büntette miatt emelt vádat alól mentse fel, illetőleg a bűnszervezeti elkövetés megállapítását mellőzze. Indítványozta ezen túlmenően, hogy az ítélet tábla a VII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását próbaidőre függessze fel.

VIII. rendű vádlott felmentés, míg **védője** elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában az előbbieket módosítva, elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására, másodlagosan a VIII. rendű vádlott felmentésére, harmadlagosan vele szemben enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt.

A védői álláspont szerint VIII. rendű vádlott következetes, bűnösséget tagadó vallomása szerint nem volt tudomása a céghálózat működéséről, kizárólag a Kft. valós és legális működéséről tudott, aKft., a és aKft. ügyvezető tisztségét ideiglenesen, férje kérésére látta el. Sem a vádlotti, sem a tanúvallomások, illetőleg a titkos információgyűjtés során gyűjtött közlemények sem alkalmasak a bűnösség és a tudattartam bizonyítására a VIII. rendű vádlott tekintetében. Kifejtette továbbá a védő, hogy az ítéletből nem lehetett megállapítani azt, hogy a VIII. rendű vádlott konzekvens védekezésével szemben az egyes tényállási elemeket az elsőfokú bíróság milyen bizonyítékokra alapította, ezért az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem tett teljes körűen eleget. A védelem lényegében ugyanezen indokokra hivatkozva indítványozta a VIII. rendű vádlott felmentését is. Kitért arra is, hogy a VIII. rendű vádlott bünszervezeti tagságára nézve sem vonható le megalapozott következtetés.

X. rendű vádlott és védője egyezően felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést. A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az adócsalás és a pénzmosás büntette tekintetében részben megalapozatlan, ugyanis az elsőfokú ítélet a X. rendű vádlott esetében nem tartalmaz konkrét elkövetési magatartásokat, időpontokat, összegeket, illetőleg azt sem, hogy milyen konkrét bizonyítékok alapján lehet a bűncselekmények elkövetésére közvetlenül következtetni. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítélet tábla a X. rendű vádlottat elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában mentse fel.

XI. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést az elsőfokú ítélettel szemben. A felmentés érdekében előterjesztett fellebbezését a XI. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen azzal indokolta, hogy a XI. rendű vádlott kizárólag a II. rendű vádlottól kapott utasításokat hajtott végre, azaz azt csinálta, amit rábíztak. Pozíciójából adódóan nem láthatta át azt, hogy ezen utasítások végrehajtása során bűncselekményt követ el.

XII. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a bünszervezet megállapításának mellőzése és a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. Az általa kifejtettek szerint a XII. rendű vádlott nem látta át a rendszer lényegét, illetőleg azt sem, hogy neki ebben mi a szerepe, nem bizonyítható tehát kétséget kizáró módon, hogy tudomása volt arról, hogy miben vesz részt.

XIII. rendű vádlott és védője egyezően felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést a törvényszék ítéletében szemben. A védő kifejtette, hogy az ítélet indokolásának egyes megállapításai, illetve az azokból levont következtetések bizonyos részben iratellenesek. Előadta, hogy az ítélet nem állapít meg konkrét tényállást a vádlott terhére rótt bűncselekmények vonatkozásában. Kifejtette, hogy a XIII. rendű vádlott az általa működtetett cégek számláival nem rendelkezett, azokról nem tudott és nem is hajtott végre pénzügyi műveleteket, nem is adott utasítást a cégekkel kapcsolatos gazdasági tevékenységekre, gazdasági döntéseket nem hozott, nem hozhatott. Előadta, hogy a pénzmosás bűncselekménye vonatkozásában sem tartalmaz az ítélet tényállást a vádlott cselekvőségére vonatkozóan. Vitatta azt is, hogy jelen esetben - a hatályos Btk. rendelkezései alapján - a bünszervezet fennállta megállapítható lenne. Álláspontja szerint a XIII. rendű vádlott a bünszervezeti hierarchiában nem megjeleníthető, nem volt a szervezeten belül

megbeszélte és leosztott fix szerepe, pozíciója. Tevékenysége kimerült kettő darab cég kapcsán a fiktív ügyintézésében, valamint iratok, személyek autóval történő szállításában. Az általa elvégzett tevékenységek nem minősülhetnek összehangolt magatartásnak, illetőleg az ítéletben leírt és a vádlottakra vonatkozó tényállítások nem igazolják részéről a konspiratív működést. Összességében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság kizárólag bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében és közokirat-hamisítás bűntettében mondja ki a XIII. rendű vádlottat bűnösnek, és ezért vele szemben pénzbüntetést szabjon ki.

XIV. rendű vádlott védője felmentés érdekében terjesztett elő fellebbezést. Előadta, hogy a XIV. rendű vádlott teljes mértékben megbízott I. rendű vádlottban, ezért vállalta el aKft. ügyvezetői tisztségét. I. rendű vádlott a főnöke volt, akinek cégénél ellátta a raktárosi feladatokat is. A védelem álláspontja szerint téves volt a törvényszék azon következtetése, amely szerint ha valaki másnak a felkérésére bármely okból elvállalja egy gazdasági társaság ügyvezetését, akkor az a személy - függetlenül attól, hogy mit tud vagy mit nem tud - teljes büntetőjogi felelősséggel tartozik a társaság működéséért. E körben az elsőfokú ítélet megalapozatlan és a törvényszék nem tett eleget indokolási kötelezettségének. Erre figyelemmel az ítéleti tényállás módosítását kérte, lényegében akként, hogy a XIV. rendű vádlottnak nem volt tudomása arról, hogy aKft. tényleges gazdasági tevékenységet nem végzett. Összességében bizonyítottság hiánya miatt terjesztette elő felmentésre irányuló indítványát, ugyanis álláspontja szerint a XIV. rendű vádlott egy egyszerű raktáros volt az I. rendű vádlott egyik vállalkozásában. Kifejtette továbbá, hogy ellenzi a gazdasági társaság tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és a vagyonek kobzása alkalmazására irányuló ügyészi indítványt, tekintettel arra, hogy a XIV. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetése során egyáltalán nem gazdagodott, csupán fizetést kapott, amelyért megdolgozott.

XV. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. A védő kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, ugyanis a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetőleg az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. E körben sérelmezte, hogy az ítélet 168. oldala szerint az ott felsorolt vádlottak összesen 130.925.153,- forint kárt okoztak, amelyhez segítséget nyújtott volna a XV. rendű vádlott is. Ez a megállapítás álláspontja szerint a XV. rendű vádlott cselekvőségét olyan tételekre is kiterjeszti, amelyekre ténylegesen nem irányulhatott szándéka, az ítélet így túlterjeszkedik a vádon, ugyanis a vád szerint védenca 65.105.000,- forint áfa jogosulatlan visszaigényléséhez járult hozzá. Ezen túlmenően előadta, hogy a vádlott csupán három CMR-en és négy számlán ismerte fel saját aláírását, illetőleg III. rendű vádlott rendelkezett a XV. rendű vádlott cégének bélyegzőjével, melyet a XV. rendű vádlott visszakért tőle, amikor kiderült számára, hogy törvénytelenégeket követnek el vele, azonban a III. rendű vádlott azt már nem adta vissza neki. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság részletesen nem indokolta meg ítéletében azt, hogy a XV. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét miért a teljes elkövetési érték alapján állapította meg, illetőleg a vádlottal szemben terhelő bizonyíték nem is merült fel. A fent kifejtettek figyelemmel a XV. rendű vádlott vonatkozásában indítványa elsődlegesen felmentésre irányult. Másodlagosan azt indítványozta, hogy az ítélet a XV. rendű vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében és bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásában állapítsa meg, és vele szemben pénzbüntetést szabjon ki.

XVI. rendű vádlott, valamint XVII. rendű vádlott és védőjük egyezően elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében terjesztettek elő fellebbezést. A XVI. és XVII. rendű vádlottak védelmét ugyanazon védő látta el a fellebbezés bejelentésekor, valamint a másodfokú eljárásban is.

A védő kifejtette, hogy XVI. rendű és XVII. rendű vádlottak aKft. tevékenysége során XY kérésének eleget téve együttműködtek, de nem volt szándékuk adócsalás elkövetésére, ezen védekezésüket pedig a kihallgatott tanúk is alátámasztották. Álláspontja szerint nem sikerült bizonyítani az eljárás során kétséget kizáró módon, hogy a Kft. és azKft. nem végeztek valós gazdasági tevékenységet. A pénzmosással kapcsolatosan kifejtette, hogy a bűncselekménynek az ítélet szerinti alakzata kizárólag egyenes szándékkal követhető el, az illegálisan szerzett pénz eredetének leplezése érdekében. Mivel álláspontja szerint a vádlottak a terhükre rótt adócsalás büntetét nem követték el, így a pénzmosás elkövetése miatt sincs jogi lehetőség bűnösségük megállapítására.

XVIII. rendű vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítéséért, míg **védője** bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében jelentett be fellebbezést. A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában a bejelentett fellebbezést akként módosította, hogy elsődlegesen a vádlott felmentésére, másodlagosan a kiszabott büntetés jelentős enyhítésére tett indítványt. Kérte továbbá, hogy az ítéletábla mellőzze a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség által indítványozott 9.503.820,- forint összegű vagyonekbevitel elrendelését a XVIII. rendű vádlottal szemben. Észrevételezte, hogy az ügyészség a XVIII. rendű vádlott terhére nem jelentett be fellebbezést, így kérte az ügyészi indítványok - közte a vagyonekbevitel - elutasítását. Mindezekon túlmenően hivatkozott arra, hogy aKft. vonatkozásában a 9.503.820,- forint áfa kiutalását az adóhatóság jogszerűnek minősítette, illetve az adóhatósági eljárás során nem került bizonyításra, hogy a termékértékesítések ténylegesen megtörténhettek-e, illetőleg a fuvarszközök alkalmasak voltak-e a számlázott áru mennyiségének elszállítására.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben fellebbezést jelentett be aKft. és azKft. **jogi személyek jogi képviselője** is a társaságokkal szemben kiszabott pénzbírság megállapítása miatt, annak mellőzése érdekében. Fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy egyrészt az elsőfokú bíróság a Kft. számos vagyontárgyáról, illetőleg bankszámlájáról nem rendelkezett, valamint nem vette figyelembe, hogy a cégnél megjelenő haszon ténylegesenI. rendű vádlott haszna volt. Kifejtette, hogy a Kft. jelenleg felszámolási eljárás alatt áll, ezért a vagyonekbevitelt meghaladóan megállapított pénzbírság a társaság jövőjét megpecsételi. A vagyonekbevitellel kapcsolatban kifejtette, hogy aKft.-nél bűncselekményből származó vagyon nem maradt, a zár alá vett ingatlanok sem a bűncselekményből származó vagyoni haszonból kerültek megvásárlásra, de ennek ellenére az elsőfokú bíróság a zár alá vétel megszüntetéséről nem rendelkezett, továbbá sem az ingatlanokat, sem pedig a zár alá vett bankszámlákon fellelhető összegeket nem számolta el a vagyonekbevitel körében.

- o -

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.518/2011/13. számú - módosított - átiratában az ügyészség fellebbezését azzal a kiegészítéssel tartotta fenn, hogy I.,II., VIII.,XII.,XIII. és XIV. rendű vádlottakkal szemben a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás, míg IV. és VII. rendű vádlottakkal szemben a könyvelői foglalkozástól eltiltás kiszabását is indítványozta. Módosította továbbá akként, hogy az I., a VI., a VII., a VIII., a X., a XI., a XII. és XIII. rendű vádlottak tekintetében az ügyészi fellebbezést a vagyonekbevitel alkalmazására irányuló részében nem tartotta fenn. Indítványt tett az ítéleti tényállás több ponton történő helyesbítésére és kiegészítésére.

A fellebbviteli főügyészség észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak cselekményeit csak részben minősítette a törvénynek megfelelően. Álláspontja szerint az eltérő minősítés az elsőfokú

bíróság téves jogi álláspontjára vezethető vissza az adócsalás rendbelisége, a vádlottak elkövetői minőségének megállapítása, a folytatólagosság, a számvitel rendje megsértésénél a rendbeliség, a bünszervezettel nem érintett vádlottaknál az alkalmazandó jogszabály, az adócsalásként, csalásként értékelt cselekményeknél az elkövetési magatartás fordulatának elmulasztása, illetve a közokirat-hamisításnál a rendbeliség tekintetében. E körben kifejtette, hogy az adócsalás rendbeliségét adónemenként és gazdasági társaságonként, valamint a bevallási időszakokat figyelembe véve kell megállapítani. Az adóbevallási és az adóbefizetési kötelezettség a gazdasági társaság törvényes képviselőjét, a vállalkozás ügyvezetőjét terheli, azaz az adócsalás büntettét önálló tettesként a vállalkozás ügyvezetője valósíthatja meg, más személy közvetett tettesként, felbujtóként vagy bűnsegédként követheti el az adócsalás büntettét. Mindezek mellett a bűncselekmények részeseinek cselekvősege annyi rendbeli, ahány tettesi alapcselekményhez kapcsolódik, mely érvényes felbujtókra és a bűnsegédekre egyaránt. Az adócsalás bűncselekményéhez hasonlóan a számvitel rendje megsértésénél a gazdasági társaság és az üzleti év számához igazodva kell megállapítani a rendbeliséget. AzKft. és aKft. keretein belül került sor a számviteli törvényben foglaltak megsértésére, egy-egy üzleti évben, ezért 2 rb. számvitel rendje megsértését kell megállapítani. Ugyancsak vállalkozásonként kell megállapítani a folytatólagosságot, kivéve a XIV., XV., XVI., XVII. és XVIII. rendű vádlottak esetében, ahol a költségvetési csalásként történő minősítésre figyelemmel a folytatólagosság mellőzendő. Kifejtette továbbá, hogy a Kúria 61. BK véleményének 3/a. pontja alapján az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelölésével kell utalni, a közokirat-hamisítás büntetével kapcsolatosan pedig előadta, hogy az okiratok számához igazodik a cselekmény rendbelisége. Tekintettel arra, hogy nem 85, hanem 87 vállalkozás alapításáról, tehát 87 különböző jogviszonyból keletkezett közokiratról van szó, ezért a vádlottak cselekménye 87 rendbelinek minősül.

A fellebbviteli főügyészség ezen túlmenően indítványozta a jogi indokolás kiegészítését is a 2013. évi CXII. törvény (rég Art.) és a 2017. évi CL. törvény (új Art.) vizsgálata és összehasonlítása révén. Észrevételezte, hogy a XIV., XV., XVII. és XVIII. rendű vádlottakkal szemben az elsőfokú bíróság elmulasztotta a vagyonekmozgás alkalmazását.

Összességében a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az előbb felsorolt elveknek megfelelően minősítse a vádlottak terhére megállapított bűncselekményeket, illetőleg az I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII., X., XI., XII., XIII., XIV., XVI. és XVII. rendű vádlottak szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, a XIV., XVI. és XVII. rendű vádlottak esetében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését mellőzze, az I., II., IV., VII., VIII., XII., XIII., XIV. rendű vádlottakkal szemben foglalkozástól eltiltást is alkalmazzon, a XIV. rendű vádlottat ítélje közügyektől eltiltásra is, a XIV. rendű vádlottal szemben 130.925.153,- forintra, a XVI. rendű vádlottal szemben 30.404.013,- forintra, a XVII. rendű vádlottal szemben ugyancsak 30.404.013,- forintra, míg a XVIII. rendű vádlottal szemben 9.503.820,- forintra rendeljen el vagyonekmozgást - ezen vádlott vonatkozásában azért, mert a vagyonekmozgás nem esik súlyosítási tilalom hatálya alá -, míg a XIV., XVI., XVII. és XVIII. rendű vádlottak tekintetében állapítsa meg, hogy legkorábban a büntetés 2/3 részének a kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Indítványozta, hogy ezen túlmenően az elsőfokú bíróság rendelkezéseit hagyja helyben azzal, hogy a tárgyalási napok közül 2011. október 14. napjától 2016. december 12. napjáig felsorolt tárgyalási napokra történő hivatkozást mellőzze.

Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, valamint a felmentésekre, illetőleg a foglalkozástól eltiltás kiszabására, valamint a szabadságvesztés büntetések enyhítésére irányuló fellebbezések minden esetben alaptalanok, a szabadságvesztés büntetések súlyosítására, a közügyektől eltiltás tartamának enyhítésére irányuló fellebbezések részben alaposak, a Kft. és az.....Kft. jogi

személyek jogi képviselője által a társaságokkal szemben kiszabott pénzbírság megállapításának mellőzése érdekében előterjesztett fellebbezés alapos, a főügyészi átiratban foglaltak nagyobb részt megalapozottak.

- o -

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, 2018. július 1. napján hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.), amelynek 868. § (1) bekezdése alapján e törvény rendelkezéseit - a 868-876. §-ban meghatározott eltérésekkel - a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell, az ítéletábra az elsőfokú ítélet felülbírálatára során a másodfokú eljárás lefolytatásakor hatályos törvény szerint járt el.

Az ítéletábra a Be.870. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 590. § (1), (2) és (7) bekezdéseiben foglaltak alapján a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes körűen felülbírált, melynek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárási szabályt nem sértett, a bizonyítási eljárást perrendszerűen folytatta le.

Nem osztotta az ítéletábra a IV. rendű vádlott védőjének azon álláspontját, miszerint az elsőfokú bíróság eljárása során bekövetkezett tanácsváltozást követően a tárgyalás nem került kellő mélységben megismétlésre. Az elsőfokú bíróság a tárgyalást a 2017. február 28. napján tartott tárgyaláson (835. számú jegyzőkönyv) kezdte el megismételni, az akkor hatályos 1998. évi XIX. törvény 287. § (4) bekezdése alapján, a tárgyalás anyagának ismertetésével. Ekkor a vádiratnak csak egy része került ismertetésre. A 2017. április 4. napján tartott tárgyaláson (843. sorszámú jegyzőkönyv) a korábbi tárgyalások anyagának ismertetése mellett, sor került a teljes vádirat ismertetésére is az eljáró tanácselnök részéről. Ezt követően a megismétlés még több tárgyalási napon át tartott, melyek során a tárgyalás anyagát az elsőfokú bíróság valamennyi releváns körülmény tekintetében ismertette. Ezek közé tartoztak a titkos információgyűjtés során keletkezett anyagok is, melyek vonatkozásában az elsőfokú bíróság azt rögzítette, hogy: „ismerteti a tényt, hogy mely titkos információgyűjtés során készített hanganyag és kivonatos jelentések lettek a tárgyalás anyagává téve és az arra tett észrevételeket". Valamennyi érintett tárgyalási jegyzőkönyvből megállapítható, hogy az adott, korábbi tárgyalási anyag ismertetése után a tanács elnöke minden esetben figyelmeztette az ügyészt, a védőket és a vádlottakat, hogy az ismertetésre észrevételt tehetnek és az ismertetés kiegészítését kérhetik. Mindez megfelelt az 1998. évi XIX. törvény 287. § (4) bekezdésében foglaltaknak. A jegyzőkönyvek azt is valamennyi esetben tartalmazzák, hogy észrevétel, kiegészítés kérés egy esetben sem volt.

A fentiekkel összefüggésben rámutat az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróságnak nem is volt olyan törvényi kötelezettsége, hogy a tárgyalás anyagának megismétlése során az egyes kivonatok tartalmát újra ismertesse, ugyanis a tanács elnöke határozza meg, hogy a bizonyítás megismétlésére milyen mélységben kerüljön sor. Amennyiben az eljárás fő résztvevői ezt az ismertetést nem tartják elegendőnek, úgy az idézett törvényhely értelmében kérhetik annak kiegészítését és arra észrevételt is tehetnek. Tekintettel arra, hogy az erre vonatkozó figyelmeztetéseket követően az ismertetés további kiegészítését senki sem kérte, így az elsőfokú bíróság a tárgyalás anyagának ekkénti ismertetésével nem valósított meg eljárási szabálysértést.

Ami a vádiratnak a tanács elnöke általi ismertetését illeti, megállapítható, hogy a tárgyalás megismétlése során a bizonyítási eljárás korlátozott megismétlésére került sor. Ezzel összefüggésben a kialakult bírói gyakorlat szerint a vádirat ismertetése nem is volt szükséges, éppen ezért nem történt eljárási szabálysértés, amikor a tanács elnöke - egyébként szükségtelenül - a vádat

ismertette.

A titkos információgyűjtés anyagának felhasználhatóságával kapcsolatban az elsőfokú bíróság által kifejtetteket az ítéletábra maradéktalanul osztotta. E körben az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a 2004. évi XIX. törvény (Vám tv.) 32. § - helyesen - (5) bekezdése értelmében a bíró a különleges eszköz alkalmazását, illetve igénybevételét esetenként legfeljebb 90 napra engedélyezheti, illetve 90 nappal ismételt meghosszabbíthatja. E tekintetben - ahogyan arra az elsőfokú bíróság is helyesen hivatkozott - az Alkotmánybíróság 32/2013. (XI. 22.) AB határozatában kifejtette, hogy a 90 nappal történő meghosszabbítás nem csak egy, hanem korlátlan alkalommal lehetséges. Emellett a 90+90 nap túllépésére egyébként is kizárólag II. rendű és VIII. rendű vádlottak egy-egy telefonszáma esetében került sor. Ugyanakkor a nyomozás 2009. június 8. napján elrendelésre került, így a személyenként felhasznált időtartam ezen dátumig a 180 napot az ő esetükben sem haladta meg, hiszen a nyomozás elrendelését követően titkos információgyűjtés már nem, csupán titkos adatszerzés folytatható. Mindkét vádlott vonatkozásában megállapítható azonban, hogy valamennyi releváns, a titkos információgyűjtéssel érintett információ 2009. június 8. napját megelőzően keletkezett.

Nem osztotta az ítéletábra azt a védői álláspontot sem, mely szerint a nyomozás elrendelése kapcsán az 1998. évi XIX. törvény 206/A. § (1) bekezdésében foglalt haladéktalanság követelménye nem teljesült volna. A titkos információgyűjtéssel kapcsolatos összefoglaló jelentés ugyanis 2009. május 18. napján készült el, a nyomozati iratok I. kötetének 166. oldalán rögzítettek szerint pedig megállapítható, hogy az összefoglaló jelentés felülvizsgálatát 2009. június 5. napján végezte el a nyomozó hivatal parancsnoka. Mivel 2009. június 5.-e pénteki napra esett, így ezt követően az első munkanapon, 2009. június 8. napján a nyomozó hivatal parancsnoka a nyomozást elrendelte. Mindebben osztotta az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapítottakat a tekintetben is, hogy 2009. május 18. és 2009. június 5. napja között nem telt el annyi idő, amely a haladéktalanság sérelmét eredményezné. Ezzel összefüggésben ugyanis figyelembe kell venni, hogy jelen esetben rendkívül nagy kiterjedésű, jelentős számú elkövetőt és céget érintő ügyről van szó, amelyben a lehallgatási anyag pusztán mennyisége is olyan terjedelmű volt, hogy az elsőfokú bíróság körülbelül 2 éven keresztül tette a tárgyalás anyagává. Mindebből következően a 2009. május 18. és 2009. június 5. napjai között eltelt időre a nyomozó hatóságnak - és azon belül a nyomozó hatóság parancsnokának - szüksége volt arra, hogy állás foglalhasson a büntetőeljárás megindítása kérdésében. E körben mindenben helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság a Kúria 74/2009. számú Büntető kollégiumi véleményében foglaltakra is. Mindezekre tekintettel tehát az ítéletábra álláspontja szerint a haladéktalanság törvényi követelménye a titkos információgyűjtéssel kapcsolatosan megvalósult, így az ezen követelmény megsértésére vonatkozó hivatkozás nem eredményezhette a titkos információgyűjtés során keletkezett anyagok bizonyítékok köréből történő kizárását.

Az a védői hivatkozás sem foghatott helyt, miszerint a titkos információgyűjtést valamely vádlottra vagy valamely cselekményre nem rendelték el, így e körben annak eredménye sem használható fel. Az 1998. évi XIX. törvény ugyanis a titkos információgyűjtés engedélyezésének és elvégzésének idején a következők szerint rendelkezett:

206/A. § (2) Akivel szemben a bíróság bűnüldözési célból titkos információgyűjtést engedélyezett, az (1) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén a titkos információgyűjtés eredménye olyan bűncselekmény bizonyítására is felhasználható, amelyet az engedélyben nem jelöltek meg, feltéve, hogy a titkos adatszerzés e törvényben meghatározott feltételei ez utóbbi bűncselekmény tekintetében is fennállnak.

206/A. § (3) Annak a bűncselekménynek a bizonyítására, amely miatt a titkos információgyűjtést a bíróság engedélyezte, az (1) bekezdésében meghatározott feltételek fennállása esetén a titkos információgyűjtés eredménye minden elkövetővel szemben felhasználható.

Az 1998. évi XIX. törvény hivatkozott rendelkezései egészen 2011. február 28. napjáig hatályban voltak, azaz a nyomozási bíró ezek alapján engedélyezte a titkos információgyűjtés elvégzését a nyomozó hatóság részére, amely azt ugyancsak ezen rendelkezések alapján végezte el. Az itt idézett szabályozás alapján pedig egyértelmű, hogy a titkos információgyűjtés eredménye minden elkövetővel szemben felhasználható, illetőleg felhasználható olyan bűncselekmény bizonyítására is, amelyet az engedélyben nem jelöltek meg. A titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban való felhasználhatósághoz viszont azon feltételnek is teljesülnie kellett, hogy a bizonyítani kívánt bűncselekmény tekintetében a titkos adatszerzés engedélyezésének az 1998. évi XIX. törvény 201. §-ában foglalt kritériumai is fennálljanak, azonban ez a feltétel is teljesült, ugyanis mind a csalás, mind az adócsalás, mind pedig a pénzmosás - mint a titkos információgyűjtéssel elsődlegesen érintett bűncselekmények - egyaránt 5 évig terjedő vagy ennél súlyosabb megítélésű cselekmények voltak valamennyi vádlott esetében.

Nem találta megalapozottnak az ítéletábra VIII. rendű vádlott védőjének az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló, azon hivatkozást tartalmazó indítványát sem, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének nem tett teljes körűen eleget. A Be. 609. § (1) bekezdése, valamint a (2) bekezdés d) pontja az indokolási kötelezettség teljes vagy részbeni elmulasztásának jogkövetkezményét az úgynevezett relatív eljárási szabálysértések közé sorolja, tehát nem vezet az ítélet automatikus hatályon kívül helyezéséhez.

A kialakult bírói gyakorlat szerint az indokolási kötelezettség hatályon kívül helyezést eredményező elmulasztása tipikusan akkor állapítható meg, ha az ügydöntő határozat indokolása - kivéve, ha a törvény különös rendelkezése ezt nem kívánja meg - nem tartalmazza azoknak a bizonyítékoknak a megjelölését, amelyekre a bíróság az ítéleti tényállást, ezen keresztül a döntését alapozta, és nem adta indokát annak sem, hogy mely bizonyítékot a tényállás megállapításának alapjául miért fogadott el, más bizonyítékot pedig miért vetett el és ennek következtében a megtámadott határozat indokolása valamely tény vagy jogkérdés kapcsán olyan mértékben hiányos, hogy nem állapítható meg, mire alapozta az elsőfokú bíróság a döntését. Ha az elsőfokú ítéletből kitűnik az elsőfokú bíróságnak a tényállás megállapításával összefüggő tényfeltáró és értékelő tevékenysége, valamint az, hogy az érdemi döntése milyen ténybeli és jogi állásponton nyugszik, az indokolási kötelezettség sérelme nem állapítható meg (Büntetőeljárásjog Kommentár a gyakorlat számára HVG-ORAC 1245. oldal).

Ezzel egyező állásfoglalást tartalmaz a Kúria BH2015. 216. számú eseti döntése is, melynek II. pontja szerint az indokolási kötelezettség megszegése csak akkor képez hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést, ha az oly mértékben hiányos, hogy nem állapítható meg, hogy a bíróság a döntését mire alapította. Ezen eseti döntés [37] bekezdésében rögzítésre kerül az is, hogy az indokolási kötelezettség megsértése fűződhet ténykérdésekhez és jogkérdésekhez. A ténykérdésekkel kapcsolatos indokolási kötelezettség megsértése egyrészt nem azonos a megalapozatlanság kérdésével, másrészt akkor tekinthető elmulasztottnak, ha nem állapítható meg, hogy mire alapította a bíróság a döntését. A jogi indokolási kötelezettség megsértése hasonlóképpen akkor áll elő, ha nem állapítható meg még jogi következtetés útján sem, hogy milyen jogszabályon alapul valamely büntetőjogi főkérdésben hozott döntés.

Az ítéletábra álláspontja szerint viszont a törvényszék a szükséges és elégséges mértékben

indokolási kötelezettségének eleget tett, okfejtése - mind a tény, mind a jogkérdésekben - egyértelműen követhető és ellenőrizhető volt, így ítéleti indokolása csak - a későbbiekben részletezett - néhány ponton szorult kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre.

Nem találta megalapozottnak az ítélőtábla XV. rendű vádlott védőjének azon észrevételét, miszerint az elsőfokú bíróság az ítélet 168. oldalán túlterjeszkedett volna a vádon. Az ítélet 166. oldala egyértelműen azt rögzíti, hogy a XV. rendű vádlott segítséget nyújtott XIV. rendű vádlottnak a bűncselekmény elkövetéséhez, 65.105.000,- forint általános forgalmi adó jogosulatlan visszaigénylésének erejéig. Ezen összeg megegyezik azzal, amit a vádirat is tartalmazott. Ehhez képest az ítélet 168. oldalán az elsőfokú bíróság akként fogalmazott, hogy a vádlottak (nyilvánvalóan a Kft. működésével összefüggésben) a számlák felhasználásával az adóhatóságot megtévesztették és tényleges közösségen belüli értékesítés nélkül igényeltek vissza áfát, mellyel 130.925.153,- forint kárt okoztak. Az elsőfokú ítélet további megfogalmazása szerint: „ugyancsak segítséget nyújtott az *előzőekben részletezettek* szerint XV. rendű vádlott”. Az elsőfokú bíróság tehát visszautalt a korábbi, 166. oldalon rögzített megállapításához, így a vádon történő túlterjeszkedés nem állapítható meg, esetében a 65.105.000,- forint elkövetési érték az irányadó.

- o -

A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján a törvényszék ítéletének - részben megalapozatlan - tényállását az alábbiaknak megfelelően kiegészítette, illetve helyesbítette:

- Mellőzte az indokolásból a tárgyalási napokra történő utalásokat, figyelemmel arra, hogy az 1998. évi XIX. törvény 258. § (3) bekezdés b) és c) pontjai szerint az ítélet indokolása összefüggően tartalmazza a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, a vádlott korábbi büntetésére vonatkozó adatokat és a bíróság által megállapított tényállást. A tárgyalási napok felsorolása tehát nem része az ítéleti indokolásnak, az az 1998. évi XIX. törvény 258. § (1) bekezdés c) pontja értelmében kizárólag a bevezető részben tüntetendő fel, de a tárgyalás megismétlése esetén itt is kizárólag csak a megismétléstől kezdődően megtartott tárgyalási napokat kell feltüntetni.

- I. rendű vádlott vonatkozásában az ítélőtábla mellőzte a Fővárosi Törvényszék és a szlovák Besztercebányai Járásbíróság ítéleteire történő hivatkozásokat, tekintettel arra, hogy ezek a jelen ügyben elkövetett bűncselekmények elkövetését követően kerültek meghozatalra. Ehelyett megállapította, hogy az I. rendű vádlott a bűncselekmények elkövetése előtt két alkalommal volt büntetve: a Kecskeméti Városi Bíróság a 2003. április 10. napján jogerős 11.B.399/2001/29. számú ítéletével magánokirat-hamisítás vétsége és rongálás vétsége miatt 48.6000,- forint pénzbüntetésre ítélte, míg a Nagykanizsai Városi Bíróság a 2007. október 24. napján jogerős 2.Bk.197/2007/2. számú határozatával egyedi azonosító jel meghamisításának büntette miatt 60.000,- forint pénzbüntetést szabott ki vele szemben.

- Mellőzte az ítélőtábla az ítélet 41. oldalának azon megállapítását, hogy kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy I. rendű vádlott valóban meghalt, sokkal inkább a halálának megrendezése látszik valószínűnek.

Ezen megállapítás mellőzésére azért volt szükség, mert az ítéleti tényállás kizárólag ténymegállapításokat tartalmazhat, valószínűsítéseket nem, jelenleg pedig teljes bizonyossággal csak az állapítható meg, hogy I. rendű vádlott a büntetőeljárás során ismeretlen helyre távozott.

-IV. rendű vádlottat betegsége, mint kóros elmeállapot, enyhe-közepes fokban korlátozta a terhére

rótt cselekmény következményeinek felismerésében vagy a felismerésnek megfelelő cselekvésben.

Ezen kiegészítés azért vált szükségessé, mert az elsőfokú bíróság - részben - ismertette ugyan IV. rendű vádlottról készült igazságügyi elmeorvos szakértői leletet és véleményt, de a beszámíthatóságra vonatkozó megállapítást ítéletében nem tüntette fel - illetőleg azt a részt a tárgyaláson sem ismertette -, holott ennek a büntetés kiszabása során kiemelt jelentősége van.

- VIII. rendű vádlottnak nem kiskorú, hanem nagykorú gyermeke van, illetőleg időközben férjhez ment, jelenlegi neve Bankhardt-Török Márta.

- X. rendű vádlott agyvérzést kapott testvérét gondozza.

- XI. rendű vádlottnak 2019. augusztus hónapban kiskorú gyermeke született.

- XII. rendű vádlottnak nem kiskorú, hanem nagykorú gyermeke van.

Ezen kiegészítések, illetve helyesbítések a vádlottak nyilvános ülésen tett nyilatkozatain alapulnak.

- Helyesbítette az ítélet tábla az ítélet 44. oldalának ötödik bekezdését akként, hogy I. rendű vádlott a céghálózatot *adó*minimalizációs céllal hozta létre.

Ez a kiegészítés azért szükséges, mert az elsőfokú bíróság pusztán azt rögzítette, hogy a hálózat létrehozására „minimalizációs” céllal került sor.

-....Kft. 2011. június 7. napján, az Kft. 2010. június 18. napján, az.....Kft. 2010. június 12. napján, az Kft. 2016. március 4. napján, azKft. 2016. május 27. napján, azKft. 2013. március 30. napján, azKft. 2011. május 13. napján, az Kft. 2018. szeptember 29. napján, azKft. 2011. június 11. napján, a Kft. 2010. június 5. napján, a Kft. 2013. március 19. napján, aKft. 2012. szeptember 24. napján, aKft. 2012. február 6. napján, a Kft. 2009. december 12. napján, a Kft. 2011. március 28. napján, a Kft. 2009. szeptember 12. napján, az Kft. 2014. március 8. napján, aKft. 2013. október 23. napján, aKft. 2015. február 5. napján, a Kft. 2009. október 10. napján, aKft. 2012. február 27. napján, a Kft. 2013. október 16. napján, aKft. 2011. november 12. napján, aKft. 2010. november 15. napján, a.....Kft. 2014. július 22. napján, a Kft. 2009. február 7. napján, aKft. 2011. július 14. napján, a Kft. 2015. november 10. napján, a Kft. 2017. június 6. napján, a Kft. 2012. november 5. napján, aKft. 2013. október 4. napján, aKft. 2014. január 27. napján, a Kft. 2010. október 21. napján, a.....Kft. 2013. január 19. napján, azKft. 2011. február 7. napján, aKft. 2010. március 11. napján, aKft. 2010. október 7. napján, aKft. 2013. június 4. napján, a Kft. 2013. július 1. napján, aKft. 2011. november 15. napján, aKft. 2013. szeptember 10. napján aKft. 2014. február 25. napján, a Kft. a 2013. február 4. napján, aKft. 2009. november 28. napján, a - helyesen -Kft. 2018. november 7. napján, aKft. 2014. november 6. napján, a..... Kft. . 2016. október 5. napján, míg a Kft. 2013. február 1. napján a cégjegyzékből törlésre került.

A fenti kiegészítések azért szükségesek, mert egyrészt az elsőfokú bíróság ítéleti tényállása ezen gazdasági társaságok vonatkozásában hiányos volt, hiszen a megszüntetésükre vonatkozó adatokat nem tartalmazta, másrészt jelentőséggel bírnak a tekintetben, hogy az ítélet rendelkező részében

mely gazdasági társaságok megszüntetése szükséges és melyek megszüntetése - mint már nem létező cégek - mellőzendő.

- AKft. cégjegyzékszám helyesen: Cg....., a.....Kft. cégjegyzékszám és címe helyesen: Cg....., , míg a ...Kft. cégjegyzékszám és címe helyesen: Cg..., ,, ,, ,, ,, ,, ,, ,, ,,

Ezen helyesbítéseket azért eszközölte az ítélet tábla, mert a felsorolt cégek a megszüntetett gazdasági társaságok között szerepelnek, azonban időközben cégjegyzékszámuk és székhelyük megváltozott.

- Mellőzte az ítélet tábla az ítélet 69. oldalának második és utolsó bekezdéseiből az 5. szinten elhelyezkedő gazdasági társaságok számára („négy”) történő utalást, ehelyett azt állapította meg, hogy a pénzeszegek több gazdasági társasági devizaszámláiról kerültek kiutalásra külföldre.

- Mellőzte az ítélet tábla az ítélet 70. és 71. oldalain szereplő ábrákat, tekintettel arra, hogy azok nem teljesek, nem csak az azokon szereplő cégek állítottak ki számlákat, illetőleg végeztek átutalásokat és nem kizárólag azon cégek irányába, amelyek az ábrákon szerepelnek. Az ítélet tényállás szöveges része valóságghú tényállás megállapítására alkalmas, így az ábrák mellőzését látta szükségesnek az ítélet tábla.

- Helyesbítette az ítélet tábla az ítélet 74. oldalának harmadik bekezdését akként, hogy VII. rendű vádlott helyesen az átutalások koordinálásában vett részt. E helyen ugyanis az elsőfokú bíróság azt rögzítette, hogy VII. rendű vádlott az átutalásokat „lebonyolította”. Ezen megállapítása iratellenes volt, mert erre vonatkozó adatok nem merültek fel, arra viszont igen, hogy könyvelőként a láncba kötött gazdasági társaságok közötti átutalásokat is koordinálta a számlák kiállításán túlmenően.

- Kiegészítette a másodfokú bíróság az ítélet 75. oldalának harmadik bekezdését akként, hogy ...Kft. 2008. évben is állított ki számlákat az ...Kft-nek, illetőleg ezen cégnek 2008. évben a ...Kft. is számlázott, továbbá a ...Kft. mind 2008., mind 2009. évben állított ki számlákat azKft-nek és a....Kft-nek is, a Kft. 2009. évben számlázott a Kft-nek, aKft. szintén 2009. évben számlázott a Kft-nek, aKft. 2009. évben számlázott ugyancsak a Kft-nek, illetőleg az ...Kft., mind 2008., mind 2009. évben számlázott a Kft-nek és azKft-nek is.

- Kiegészítette az ítélet 76. oldalának harmadik bekezdését akként, hogy II. rendű és III. rendű vádlottak koordinálták a céghálózat 2-5. szintjén lévő gazdasági társaságok fiktív számlázását.

- Kiegészítette az ítélet 76. oldalának negyedik bekezdését akként, hogy V. rendű vádlott 2008-2009. években aKft. ügyvezetőjeként fiktív számlákat állított ki az...Kft. részére.

- Kiegészítette az ítélet 76. oldalának hatodik bekezdését akként, hogy VIII. rendű vádlott aKft. ügyvezetőjeként 2008. október 10. napjáig fiktíven számlázott aKft-nek, az.... Kft-nek és anak. AKft. ügyvezetőjeként 2008. évben azKft-nek és a Kft-nek állított ki fiktív számlákat, míg a ... [külföldi cég] ügyvezetőjeként 2008. november 7. napjáig vett részt a fiktív céghálózat működtetésében.

- Kiegészítette az ítélet 76. oldalának hetedik bekezdését akként, hogy VI. rendű vádlott azKft. képviselőjeként 2008. és 2009. években fiktív számlákat állított ki aKft-nek és azKft-nek.

- Helyesbítette az ítélet 76. oldalának nyolcadik bekezdését akként, hogy VII. rendű vádlott az átutalások lebonyolítása helyett azok koordinálását intézte.

- Kiegészítette az ítélet 76. oldalának kilencedik bekezdését akként, hogy X. rendű vádlott a Kft. ügyvezetőjeként 2008. október 10. napjától 2008. és 2009. években fiktíven számlázott azKft-nek, a Kft-nek és a [külföldi cég] , aKft. ügyvezetőjeként 2009. évben fiktív számlákat állított ki a Kft-nek, azKft-nek és a [külföldi cég]-nek.

- Kiegészítette az ítélet 76. oldalának utolsó bekezdését akként, hogy XII. rendű vádlott ügyvezetője volt a Kft-nek és a [külföldi cégnek] , míg kézbesítési megbízottja volt az ... Kft-nek, azKft-nek, az Kft-nek, az.....Kft-nek, a.....Kft-nek és aKft-nek, így részt vett a fiktív céghálózat működtetésében.

- Kiegészítette az ítélet 77. oldalának második bekezdését akként, hogy XIII. rendű vádlott 2008. december 11. napjáig aKft. ügyvezetőjeként, illetve 2008. november 7. napjától a ügyvezetőjeként részt vett 2008. és 2009. évben fiktív számlák kiállításával és befogadásával a fiktív céghálózat működtetésében.

A fenti kiegészítéseket az ítélet tábla azért eszközölte, mert az adócsalás büntette vonatkozásában szükséges volt az egyes vádlottak cselekvőségének pontosítása, illetőleg kiegészítése.

- Kiegészítette az ítélet tábla az ítélet 154. oldalának utolsó bekezdését, valamint a 155. oldal második bekezdését akként, hogy [XZ] a Kft. nevében a társaság adóbevallásait [város neve], azKft. nevében [város neve] nyújtotta be az adóhatósághoz.

Ezen kiegészítések az elkövetés helyének rögzítése miatt váltak szükségessé.

- Helyesbítette az ítélet 155. oldalának 3. és 4. bekezdésében, valamint 156. oldalának 2. bekezdésében foglaltakat akként, hogy azKft. 14.398.776.979,- forint bruttó értékű, 2.399.795.946,- forint áfa tartalmú, a Kft. 744.746.600,- forint bruttó értékű, 144.124.447,- forint áfa tartalmú fiktív számlákat helyezett el a könyvelésben és szerepeltetett az áfa bevallásban, mellyel azKft. 2.399.795.946,- forint, a Kft. 144.124.447,- forint, ítélet 156. oldalának 2. bekezdésében felsorolt vádlottak összesen 2.543.920.393,- forint adóbevétel csökkenést okoztak általános forgalmi adónemben a 2008-2009. adóévekben.

Az említett összegek helyesbítése azért vált szükségessé, mert a Bács-Kiskun-Megyei Főügyészség 2018. január 2. napján B.2530/2009/394-IV. szám alatt a vádiratot módosította - többek között - akként, hogy az I. vádpont alatt azKft. és a Kft. által befogadott fiktív számlák közül aKft. által kibocsátott számlákat mellőzte. Ennek eredményeként mind azKft., mind a Kft. által okozott, mind pedig a teljes adóbevétel csökkenés összege csökkent az eredeti vádhoz képest. Megállapítható tehát, hogy a vádhatóság ekként a vádlottak terhére rótt elkövetési magatartások körét szűkítette, a Be. 6. § (1) és (2) bekezdései szerint pedig a bíróság vád alapján ítélezik és a vádon túl nem terjeszkedhet.

- Az ítélet tábla mellőzte az ítélet 156. oldalának harmadik bekezdésében foglaltakat és azokat a jogi indokolás részeként tekintette, ugyanis a keretdiszpozíciókat kitöltő jogszabályi hivatkozások a kialakult bírói gyakorlat szerint nem az ítéleti tényállás, hanem a jogi indokolás részei.

- Mellőzte az ítélet 157. oldalán található ábrát, miután az kizárólag az átutalások irányát mutatja és ezért értelemzavaró.

- Kiegészítette az ítélet 157. oldalának 5. bekezdését akként, hogy VII. rendű vádlott részt vett aKft. fiktív áfa-visszaigényléséhez szükséges adóbevallások elkészítésében.

- Kiegészítette az ítélet 157. oldalának 7. bekezdését az elkövetés helyével, amely
 - Kiegészítette az ítélet 158. oldalának első bekezdését akként, hogy XVIII. rendű vádlott cselekményét I. rendű és III. rendű vádlottak felbujtására követte el. Egyúttal mellőzte ezen két vádlottat ugyanezen bekezdésből, az arra vonatkozó felsorolásból, hogy mely személyek nyújtottak segítséget a XVIII. rendű vádlottnak cselekménye elkövetéséhez. Ugyancsak kiegészítette ezen bekezdést akként, hogy a XVIII. rendű vádlott cselekményéhez VII. rendű vádlott is segítséget nyújtott.
 - A már fent hivatkozottra figyelemmel az ítélet 158. oldalának második bekezdéséből is mellőzte az Áfa törvény rendelkezéseire történő jogszabályi hivatkozásokat és azokat a jogi indokolás részeként tekintette.
 - Mellőzte az ítélet 159. oldalán található ábrát az ítéleti tényállásból, tekintettel arra, hogy ezen ábra is csak az utalások irányát tartalmazza és ezért értelemzavaró.
 - Az ítélet 159. oldalának negyedik bekezdését kiegészítette akként, hogy VII. rendű vádlott részt vett aKft. fiktív áfa visszaigényléséhez szükséges könyvelésben.
 - Kiegészítette az ítélet 159. oldalának hetedik bekezdését akként, hogy XIII. rendű vádlott aKft. adóbevallását [város neve] -re nyújtotta be.
 - Kiegészítette az ítélet 162. oldalának első bekezdését akként, hogy XIII. rendű vádlott cselekményét I. rendű és III. rendű vádlottak felbujtására követte el. Mellőzte ugyanezen bekezdésből az említett két vádlottat azon személyek közül, akik a XIII. rendű vádlottnak a cselekmény elkövetéséhez segítséget nyújtottak. Kiegészítette ugyanakkor ezen bekezdést akként, hogy XIII. rendű vádlott részére VII. rendű vádlott is segítséget nyújtott.
 - Mellőzte az ítélet 162. oldalának második bekezdését (Áfa törvényre történő hivatkozás) és azt a jogi indokolás részeként tekintette a már fentebb kifejtettek figyelemmel.
 - Helyesbítette az ítélet 162. oldalának alulról második bekezdését akként, hogy a Kft. helyesen valótlan tartalmú beszerzési számlákat állított be a könyvelésébe.
- Ezen helyesbítés azért szükséges, mert az elsőfokú bíróság nyilvánvaló elírás folytán rögzítette azt, hogy a könyvelésbe beállított okiratok értékesítési számlák voltak.
- Kiegészítette az ítélet 163. oldalának harmadik bekezdését akként, hogy VII. rendű vádlott részt vett a..... Kft. fiktív áfa visszaigényléséhez szükséges adóbevallások elkészítésében.
 - Kiegészítette az ítélet 163. oldalának negyedik bekezdését akként, hogy XIV. rendű vádlott azKft. adóbevallását[város neve] -re nyújtotta be.
 - Az ítélet 165. oldalának táblázat alatti első bekezdését a másodfokú bíróság az ítélet 166. oldalának második bekezdésébe helyezte át, ugyanis a bekezdésben megfogalmazottak ott nyernek értelmet.
 - Kiegészítette, valamint helyesbítette az ítélet 165. oldalának utolsó és 166. oldalának első bekezdését akként, hogy XV. rendű vádlott aBt. nevében valótlan tartalmú számlákat, így a 2008. október 15. napján kiállított 00578/2008. számú, 13.000,- forint áfa vonzatú, a 2008. október

3. napján kiállított 00558/2008. számú, 7.900,- forint áfa vonzatú, a 2008. október 3. napján kiállított 000557/2008. számú, 7.900,- forint áfa vonzatú, 2008. augusztus 30. napján kiállított 000505/2008. számú, 000502/2008. számú, 000501/2008. számú, számlaként 13.000,- forint áfa vonzatú, a 2008. június 27. napján kiállított 000409/2008. számú, 13.000,- forint áfa vonzatú, a 2008. június 12. napján kiállított 000395/2008. számú, 13.000,- forint áfa vonzatú, a 2008. június 2. napján kiállított 000354/2008. számú 13.000,- forint áfa vonzatú, összesen 1.068.000,- forint áfa vonzatú számlákat, továbbá nemzetközi fuvarleveleket, így a 2008. november 12. napján kiállított 030923, a 2008. november 4. napján kiállított 030922, a 2008. október 2. napján kiállított 030921, a 2008. szeptember 30. napján kiállított B.0535020, a 2008. szeptember 16. napján kiállított B.0535014, a B.0535012, a 2008. július 2. napján kiállított B.0376026, a 2008. június 17. napján kiállított B.0376025, a 2008. június 16. napján kiállított B.0376024, a 2008. május 6. napján kiállított B.0535008, a 2008. április 22. napján kiállított B.0535011, a 2008. április 15. napján kiállított B.0376027 számú fuvarleveleket állította ki az alufólia alapanyag nemzetközi szállításáról XIV. rendű vádlott részére (XII. számú dosszié 300-437. oldal).

Ezen kiegészítés azért vált szükségessé, mert az elsőfokú bíróság ítéletében egyrészt iratellenesen rögzítette azt, hogy XV. rendű vádlott 65.105.000,- forint összegű általános forgalmi adó jogosulatlan visszaigényléséhez nyújtott segítséget XIV. rendű vádlott részére, másrészt nem adta tényállásbeli alapját annak, hogy ezen bűnsegédi tevékenységét a XV. rendű vádlott mely valótlan tartalmú magánokiratok kiállításával fejtette ki. A nyomozati iratok mellékletei között XII. számmal jelzett dosszié tartalmazta ezen számlákat és fuvarleveleket, a számlák összesített áfa tartalma 1.068.000,- forint.

- Helyesbítette az ítélet 168. oldalának táblázat alatti első bekezdését akként, hogy a kimenő számlákon feltüntetett gazdasági események nem történtek meg, XIV. rendű vádlott a számlák felhasználásával az adóhatóságot megtévesztette és tényleges közösségen belüli értékesítés nélkül igényelt vissza áfát, mellyel 130.925.153,- forint kárt okozott, mely nem térült meg. A XIV. rendű vádlott cselekményét I. rendű és III. rendű vádlottak felbujtására követte el, melyhez II. rendű, IV. rendű, XV. rendű, valamint VII. rendű vádlottak szándékosan segítséget nyújtottak, a XV. rendű vádlott 1.068.000,- forint erejéig, míg a II., IV. és a VII. rendű vádlott 130.925.153,- forint erejéig.

- Mellőzte az ítélet 168. oldalának második bekezdését (Áfa törvényre történő hivatkozás) és ezt a jogi indokolás részeként tekintette a korábban már kifejtettek szerint.

- Mellőzte a másodfokú bíróság az ítélet 168. oldalának táblázat alatti harmadik bekezdését, tekintettel arra, hogy a 2. tényállási pontban rögzített csalás büntettét három különböző cég vonatkozásában, három különböző vádlott követte el, így az egyes cselekmények tettesenként külön-külön minősülnek az elkövetési értéktől függően, a részesek cselekményeinek minősítése pedig a tettesekéhez igazodik, így szükségtelen és egyben téves a csalással okozott károsszegek összeadása, összegzése.

- Helyesbítette az ítélet 168. oldalának negyedik bekezdését akként, hogy az 1. tényállás (adócsalás) elkövetéséből származó pénz összege helyesen: 2.543.920.393,- forint, illetőleg kiegészítette azzal, hogy az adócsalás és a csalás elkövetéséből származó pénz összesen 2.728.174.100,- forint.

- Kiegészítette az ítélet 169. oldalának második bekezdését akként, hogy V. rendű vádlott az 5. szinten lévő cégek számláira történő pénzösszegek továbbításán túlmenően az azok számláiról történő utalásokat is végezte.

- Kiegészítette az ítélet 169. oldalának negyedik bekezdését akként, hogy VIII. rendű vádlott a [külföldi cég] ügyvezetőjeként pénzügyi szolgáltatásokat vett igénybe a fiktív céghálózaton keresztül a bankszámlára utalt összegek kapcsán.

- Kiegészítette az ítélet 169. oldalának alulról harmadik bekezdését akként, hogy X. rendű vádlott a [külföldi cég] ügyvezetőjeként pénzügyi szolgáltatásokat vett igénybe a fiktív céghálózaton keresztül a bankszámlára utalt pénzügyi összegek kapcsán.

- Kiegészítette az ítélet 170. oldalának második bekezdését akként, hogy XIII. rendű vádlott a Kft. és a ügyvezetőjeként pénzügyi szolgáltatásokat vett igénybe a fiktív céghálózaton keresztül a gazdasági társaságok bankszámlájára utalt összegek kapcsán.

- Kiegészítette a 170. oldal negyedik bekezdését akként, hogy VII. rendű vádlott koordinálta a fiktív céghálózatban szereplő gazdasági társaságok közötti átutalásokat.

- Helyesbítette az ítélet 171. oldalának utolsó előtti bekezdését akként, hogy a vádlottak által elkövetett adócsalás és csalás bűncselekmény elkövetéséből származó pénzügyi összeg 2.352.474.100,- forint volt (a már fent említett 2.728.174.100,- forintból kell levonni a készpénzfelvétel összegét, amely 375.700.000,- forint), így ez a pénzügyi elkövetési értéke. Mellőzte az ítélet táblája ugyanezen bekezdéséből az arra történő utalásokat, miszerint a vádlottak az így megszerzett pénzt részben a gazdasági tevékenység gyakorlása során felhasználták, valamint azt, hogy a pénzt részben készpénzben kivették.

Ezen helyesbítés azért szükséges, mert a bűncselekmények útján szerzett pénznek a céghálózat fenntartására fordított, illetőleg a készpénzben kivett része nem tartozik a pénzügyi bűntettének keretei közé. Ennek oka részletesen a bűncselekmények törvényi minősítése során kerül majd kifejtésre.

- Kiegészítette továbbá az ítélet 171. oldalának utolsó előtti bekezdését azzal is, hogy a [külföldi cégek nevei] bankszámláira érkező pénzügyi összegek az 1. és 2. tényállási pontokban részletezett bűncselekményekből származtak.

- Mellőzte az ítélet 171. oldalának utolsó bekezdését teljes egészében, az abban foglaltak ugyanis csak a korábban leírtakat ismétlik meg.

- Helyesbítette és kiegészítette az ítélet 172. oldalának harmadik bekezdését akként, hogy kizárólag I. rendű vádlott utasítása alapján állította be IV. rendű vádlottal a társaság könyvelésébe a valótlan tartalmú számlákat XV , mint azKft. és a Kft. ügyvezetője, mely cselekményéhez III. rendű vádlott akként nyújtott szándékosan segítséget, hogy ő végezte azKft. és a Kft. részére a fiktív számlázások koordinációját.

- Az ítélet 172. oldalának hatodik bekezdését (számveteli törvényre történő hivatkozás) az ítélet táblája a jogi indoklás részeként tekintette a fentebb már kifejtetttekre tekintettel.

- Kiegészítette az ítélet 172. oldalának utolsó bekezdését akként, hogy II. rendű vádlott az alább megjelölt egyes esetekben ügyvezetőket szervezett az egyes gazdasági társaságokba, míg további gazdasági társaságok esetében kézbesítési megbízottat, székhelyet intézett, a [cégek neve] Kft. esetében ügyvezetői tevékenységet vállalt.

- Helyesbítette az ítélet 173. oldalának második bekezdését akként, hogy I. rendű és II. rendű

vádlottak a fenti tevékenységükkel hozzájárultak ahhoz, hogy az érintett gazdasági társaságokra vonatkozóan valótlan adatokat foglaljanak közokiratba.

- Helyesbítette az ítélet 174. oldalának utolsó bekezdését akként, hogy [tanú neve] azKft. tényleges működtetése nem állt szándékában.

- Mellőzte az ítélet 185. oldaláról a Kft-re, míg a 190. oldaláról a Kft-re történő hivatkozásokat.

A mellőzés oka, hogy a Bács-Kiskun Megyei Főügyészség a már korábban hivatkozott vádmódosításának 5. oldal első bekezdésében a Kft-re és aKft-re vonatkozó tényállást mellőzte, így - szintén a korábban említett vádon való túlterjeszkedés tilalma miatt - az az ítélet tényállásnak sem képezhetette részét.

- Helyesbítette az ítélet 198. oldalának első bekezdését akként, hogy VI. rendű vádlott a ... Kft. mellett azKft. ügyvezetését látta el.

- Kiegészítette a 199. oldal ötödik bekezdését akként, hogy aKft. nevében XVI. rendű és XVII. rendű vádlottak a társaság adóbevallásait az adóhatósághoz [város neve] , XY ügyvezető megtévsztésével nyújtották be.

- Kiegészítette az ítélet 199. oldalának az alsó két táblázat közötti szöveges részét akként, hogy XVI. rendű és XVII. rendű vádlottak aKft. könyvelésébe a tévedésben lévő XY ügyvezetővel állították be a valótlan tartalmú számlákat.

- Az ítélet 209. oldalának táblázat alatti szöveges bekezdésének második részét (Áfa törvényre és a számviteli törvényre történő hivatkozások) mellőzte az ítéleti tényállásból és azt a jogi indokolás részeként tekintette a már korábban hivatkozottakra figyelemmel.

- Az ítélet 368. oldalának második bekezdéséből mellőzte azon szövegrészt és a tényállás részeként tekintette, miszerint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Bács-Kiskun Megyei Adóigazgatósága a 2011. október 17. napján kelt 3979655347 számú határozatával azKft-t a 2008. adóévre vonatkozóan megállapított adóhiány, 1.891.471.000,- forint megfizetésére kötelezte.

Ezen kiegészítés azKft-vel szemben alkalmazandó vagyonekbevezetés elrendelése során bír jelentőséggel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozott tényállást állapított meg, melyet az ítélet tábla a fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel határozatának alapjául elfogadott.

Nem értett egyet az ítélet tábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség azon indítványával, amelyek az ítélet 77. oldalának harmadik bekezdésének, 139. oldal utolsó bekezdésének és 156. oldal első bekezdésének kiegészítésére irányultak, tekintettel arra, hogy I. rendű vádlott az.....Kft-nek 2008. március 6. napjáig volt az ügyvezetője, míg a ... Kft-nek [név] 2008. július 17. napjáig volt az ügyvezetője. Ezen időpontokat követően pedig mindkét társaság ügyvezetője és képviselője [név2] lett. Ennek azért van jelentősége, mert az.....Kft. esetében az első adóbevallás időpontja 2008. április 21. napja, míg aKft. esetében 2008. augusztus 11. napja, azaz mindkét gazdasági társaság esetében olyan időpont, amikor a társaságok ügyvezetője már [név2] volt. Tekintettel arra, hogy adócsalás elkövetési időpontja az adóbevallás benyújtásának napja, továbbá ez igaz a hozzá

kapcsolódó bűncselekményekre nézve (magánokirat-hamisítás vétsége és számvitel rendje megsértése büntette) is, így ezen bűncselekmények felbujtójának I. rendű, míg tetteseként [név2] minősül. Azt ugyanakkor rögzíti az ítélet 154. oldala, hogy [név2] I. rendű vádlott utasítása (azaz felbujtása) alapján járt el mind a.....Kft., mind azKft. esetében a bűncselekmények elkövetésében időpontjában. Ezért e körben az ítéleti tényállás kiegészítésére nem volt szükség.

- o -

Az elsőfokú bíróság rendkívül széles körű, nagy terjedelmű, alapos bizonyítási eljárást folytatott le. A bizonyítási eljárást a szükséges és egyben lehetséges körben lefolytatta. Részletesen indokát adta annak minden egyes vádlott esetében, hogy bűnösségüket miért II. rendű vádlott részletes, feltáró jellegű, saját és társai bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomására, V. rendű, VI. rendű, VII. rendű, X. rendű, XI. rendű, XIII. rendű, XIV. rendű, XV. rendű vádlottak lényegében ténybeli beismerő vallomására, valamint az azokat alátámasztó egyéb bizonyítékokra alapította. Ilyen bizonyítékok voltak a tanúvallomások, melyek közül kiemelendő [név3] és [név4] vallomása a bűnszervezet működésével kapcsolatosan, továbbá a fuvarozásokkal és fuvarszervezésekkel kapcsolatosan kihallgatott tanúk, illetőleg a sofőrök vallomása, valamint a Kft. és azKft. alkalmazottai által előadottak. Kiemelt jelentősége volt a házkutatások eredményének, így annak, hogy több vádlott lakásán is olyan cégbélyegzők, cégiratok kerültek lefoglalásra, amelyekhez az adott vádlottaknak munkakörét tekintve semmi köze nem volt, ezek közül is kiemelkedik a kistarcsai iroda - VII. rendű vádlott munkahelye - ahonnan 99 darab különböző cégbélyegző került elő. De ugyanígy rendkívüli jelentőséggel bír az is, hogy aKft. irodájában, illetőleg a szám alatti irodában is fellelhetőek voltak olyan külföldi cégek könyvelési iratai és bélyegzői, mint a [külföldi cégek neve] , hiszen e két fiktíven működő cégre történt a legnagyobb mennyiségű pénz átutalás. Ugyancsak rendkívüli jelentőséggel bírtak a titkos információgyűjtés során beszerzett lehallgatási anyagok, melyek mind a bűnszervezet felépítésére, működésére, mind az egyes vádlottak tudattartalmára jelentős mennyiségű bizonyítékot szolgáltattak.

Az ítélet tábla a lefolytatott titkos információgyűjtést, illetőleg annak eredményének felhasználását is a már fentebb kifejtettek szerint teljes mértékben törvényesnek találta, ezért elutasította IV. rendű vádlott védőjének azon bizonyítási indítványát, amely arra irányult, hogy kerüljön beszerzésre az az iratanyag, amelyből megállapítható, hogy információgyűjtés végrehajtójától mikor és milyen adatok átadására került sor az engedélyezett időszakban.

A törvényszék a törvényesen beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is összevetette, megvizsgálta, azokat kimerítő módon értékelte. Bizonyítékértékelő tevékenysége során számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el, másokat miért vetett el. Az ítélet ennek ellenére részben megalapozatlan maradt, azonban azt az ítélet tábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján a fentiekben írtak szerint kiküszöbölte. Olyan jellegű megalapozatlanságot tehát az elsőfokú bíróság ítélete nem hordozott magában, amelyre figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján eltérő tényállás megállapításával valamely vádlott felmentésének lett volna helye, de olyat sem, amely alapján bizonyítás felvétele szükséges lett volna.

A Be. 591. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Amennyiben a fenti feltételek hiányoznak, úgy a másodfokú eljárásban az elsőfokútól eltérő

tényállás megállapítására törvényes lehetőség nincs. Ekként a felmentésre, illetőleg eltérő tényállás megállapítására irányuló védői fellebbezések valójában az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységének támadásaként voltak értékelhetők, azok azonban eredményre nem vezethettek, figyelemmel a fentebb kifejtettekre, valamint a Be. 593. § (2) bekezdésében foglaltakra, miszerint a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve, ha az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat az (1) bekezdés b) pontja alapján felmenti vagy az eljárást megszünteti.

Jelen esetben az elsőfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmát valamennyi esetben megfelelően mérlegelte, így azok a másodfokú bíróság által eltérően nem értékelhetők, valamint a törvényszék mérlegelő tevékenysége során logikai hibát sem vétett, így ténybeli következtetés útján sem volt lehetséges eltérő tényállás megállapítása.

A fent kifejtettekre figyelemmel tehát az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége okszerű és logikus volt akkor, amikor arra a megállapításra jutott, hogy a vádlottak - a fentiek szerint kiegészített és helyesbített - ítéleti tényállásban terhükre megállapított bűncselekményeket elkövették. Ezzel összefüggésben a törvényszék okfejtését az ítélet tábla is osztotta.

- o -

Nem tévedett a törvényszék akkor sem, amikor a I-XIII. rendű vádlottak által megvalósított bűncselekményeket bünszervezetben látta elkövetettnek. E körben az elsőfokú bíróság igen részletesen foglalkozott az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 137. § 8. pontjában található bünszervezet fogalmával és részletesen elemezte, hogy az I-XIII. rendű vádlottak által elkövetett bűncselekményeket miért értékelte bünszervezetben elkövetettnek. Az elsőfokú ítélet meghozatala időpontjában ezzel azonos rendelkezéseket tartalmazott, az akkor hatályos Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontja.

Ugyanakkor az elsőfokú ítélet kihirdetését követően, 2019. július 10. napjától a 2019. évi LXVI. törvény 107. §-a megváltoztatta a Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontjában rögzített bünszervezet fogalmát. A jelenleg hatályos törvényi szövegezés szerint bünszervezet az a legalább három személyből álló, hosszabb időre, hierarchikusan szervezett, konspiratíván működő csoport, amelynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő, szándékos bűncselekmények elkövetése.

Az e körben bejelentett fellebbezésekre, illetve a bekövetkezett jogszabályváltozásra figyelemmel az ítélet táblának meg kellett vizsgálnia, hogy az elkövetéskori, illetve - a Btk. 2. §-a okán - a jelenleg hatályos törvény szerint, a bünszervezeti elkövetés megállapítható-e.

Ehhez az ítélet táblának négy szempontot kellett vizsgálnia, amelyek konjunktívák, bármelyik hiánya esetén a bünszervezeti minősítés nem áll fenn:

1. Az egyes érintett vádlottak alanyi bűnösségét.
2. A bünszervezet fennálltát, a Btk. 2. §-ra is figyelemmel.
3. Az egyes vádlottak alapcselekményeiket a bünszervezet keretein belül követték-e el.
4. Az érintett vádlottak erre kiterjedő tudattartamát.

1. Először tehát azt kellett vizsgálni, hogy az egyes vádlottak alanyi bűnössége megállapítható-e.

Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság fentebb már részletesen foglalkozott azzal, hogy az elsőfokú bíróság érdemét tekintve megalapozott tényállást állapított meg és abból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, így az ismétléseket mellőzve megállapítható, hogy a terhükre rótt bűncselekmények vonatkozásában az I-XIII. rendű vádlottak bűnössége fennáll.

2. Másodlagosan sort kellett keríteni annak vizsgálatára, hogy akár az elkövetéskori, akár az elbíráláskori törvény szerint megállapítható-e a bűnszervezet megléte.

Az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény vizsgálata során az elsőfokú bíróság rendkívüli részletességgel és alaposággal - figyelemmel a Kúria 4/2005. számú Büntető jogegységi határozatára is - fejtette ki, hogy az akkor hatályos büntető törvény szerint miért volt megállapítható a bűnszervezet megléte. Az elsőfokú bíróság ezen okfejtésével az ítéletábra is maradéktalanul egyetértett az alábbiak folytán.

A bűnszervezet vezetője, fő szervezője I. rendű vádlott volt, a stratégiai jelentőségű kérdéseket minden esetben ő döntötte el. A II-XIII. rendű vádlottak egyértelműen tisztában voltak azzal, hogy az I. rendű vádlott a „főnök”. II. rendű és III. rendű vádlottak egyfajta „alvezérek” voltak, akik továbbították az I. rendű vádlott utasításait a IV-XIII. rendű vádlottak felé, egyúttal szervezői feladatokat láttak el. Emellett a II. rendű vádlott a pénzmosásban tevékenyen (társtettesként) is részt vett, illetőleg folyamatosan szervezett be embereket ügyvezetői posztokra, a céghálózatban megjelenő, fiktíven működő cégek „papíron” történő képviseletére. A II. és III. rendű vádlottak szervező, utasításokat adó (továbbító) tevékenysége ugyancsak ismert volt a többi, bűnszervezetben résztvevő vádlott előtt. Az I-III. rendű vádlottak már csak az utasítási jogkörükből kifolyólag is egyértelműen tisztában voltak azzal, hogy a bűncselekményeket legalább hárman hajtják végre - természetesen a vádlottakon túlmenően az ügyben jelentős számú egyéb gyanúsított is volt (a „strómanok”), akikkel szemben az ügyészség megrovást alkalmazott vagy a vádemelést elhalasztotta, így a bűncselekmény elkövetésében három főt jelentősen meghaladó személy vett részt -, de ugyanez igaz a IV-XIII. rendű vádlottakra nézve is, ugyanis a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján egyértelműen megállapítható, hogy tudattartamuk kiterjedt arra, hogy egy legalább 3 főből álló, nagyobb hálózat részei, amelyben mindenkinek megvan a maga előre leosztott és meghatározott feladata.

Nem vitatható az sem, hogy a csoport hosszabb időre került megszervezésre. Ennek indokait az elsőfokú bíróság részben kifejtette, de megjegyzendő, hogy a vádlottak nyilvánvalóan nem azért működtek a céghálózatban összesen 85 darab magyar, illetőleg több külföldi gazdasági társaságot, mert az elkövetés tekintetében rövid idővel számoltak, hanem éppen ellenkezőleg, azért, hogy tevékenységüket hosszú időn keresztül kifejtthessék.

Ami az 5 évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetését illeti, e tekintetben nem az a törvényi követelmény, hogy az elkövető pontosan tisztában legyen az általa megvalósított bűncselekmény büntetési tételével, azonban tudattartalmának arra ki kell terjednie, hogy súlyos bűncselekmény elkövetésében vesz részt. Tekintettel arra, hogy az I-XIII. rendű vádlottak rendszerszerűen követték el az adócsalás büntettét, illetőleg ezen vádlottak közül II. rendű, III. rendű, IV. rendű, VII. rendű és XIII. rendű vádlottak a csalás büntettét is, mindezt különösen jelentős összegre (2,7 milliárd forintot meghaladó értékre), illetőleg ezen összegre vonatkozóan az I-XIII. rendű vádlottak a pénzmosás büntettét is megvalósították akár tettesként, akár részesként, így egyértelműen tudomással bírtak arról, hogy súlyos bűncselekményeket

valósítanak meg.

A bíróságok által így vizsgált elkövetéskori törvényi fogalomhoz képest újdonságot jelent az elbíráláskor hatályos Btk. szövegezésében az, hogy bünszervezetről csak akkor lehet beszélni, ha a csoport egyben hierarchikusan szervezett és konspiratíván működő is. Az ítéletábra ezen két új törvényi feltételt is teljesíteni látta jelen ügyben, a következőkre figyelemmel:

A módosítást követően a hatályos Btk. ugyan nem tartalmaz törvényi fogalmat a „hierarchikusan szervezett” és a „konspiratíván működő” fogalmi elemekhez, ugyanakkor a Kúria álláspontja szerint, ha olyan adat áll rendelkezésre, amely akár egy résztvevő szervezői, koordinálói, irányítói szerepére vonatkozik, akkor e körülmény olyan alá-fölé rendeltséget jelentő személyi kapcsolatnak tekinthető, amely megalapozhatja a bünszervezet megállapítását az új törvényi fogalom szerint is (Kúria Bhar.III.571/2019/41. számú végzése). Ezen kúriai álláspontot elfogadva a hierarchikus szervezettség jelen ügyben egyértelműen megállapítható a már fentebb kifejtettekre figyelemmel, hiszen a szervezet csúcsán I. rendű vádlott állt, őt pedig II. rendű, III. rendű vádlottak, mint „alvezérek” követték, akik aztán végrehajtották mind a bünszervezeten belüli, mind azon kívüli vádlottakkal a rájuk kiosztott feladatokat. Látható tehát, hogy a jelen ügyben megállapított tények jelentősen túlmutatnak a Kúria határozatában szereplő eseten, hiszen itt nem is egy résztvevő volt szervezői, koordinálói pozícióban.

A konspiratív működéssel kapcsolatosan a másodfokú bíróság utal arra, hogy a konspiráció külső és belső is lehet, de célja minden esetben a szervezet bűnös tevékenységének eltitkolása. Az ítéletábra álláspontja szerint jelen ügyben a vádlottak által létrehozott és működtetett céghálózat, mind a külső, mind a belső konspiráció jegyeit magán hordozza.

A 2008-2009. években a vádlottak összesen 85 db magyar gazdasági társaságot és több külföldi gazdasági társaságot használtak fel azért, hogy az adócsalás, csalás és pénzmosás bűncselekmények elkövetését - amelyek végül a céghálózat 1. szintjén található...Kft-nek és Kft-nek eredményeztek „hasznot” - a hatóságok elől elleplezzék. Ennek érdekében „jó” és „rossz” cégeket hoztak létre, utóbbiak élére külföldi személyeket, illetőleg olyanokat kerestek, akik az adóhatóság számára gyakorlatilag nem voltak megtalálhatók, elérhetők. Ezen rendkívül nagy méretű és bonyolult céghálózat létrehozására azért volt szükség, hogy a külföldről érkező, magyarországi értékesítésre szánt árut az ...Kft. és a...Kft. akként értékesíthesse a vevőinek, hogy a külföldről beszerzett áru papíron történő belföldi értékesítése után fizetendő áfa a bünszervezetben résztvevő cégek által nem kerül befizetésre, ezáltal a terméket olcsóbban tudják kínálni, mint az azokat legálisan beszerző vállalkozások. Leplező tevékenységüket oly mértékig „fejlesztették”, hogy 2009. évben a céghálózatot a 2. szinttől lefelé haladva, szinte teljes egészében kicserélték, a korábban, 2008-ban felhasznált cégek iratanyagát pedig megsemmisítették. Mindezek olyan konspiratív jellegű magatartások voltak, amelyek kizárólag azt a célt szolgálták, hogy az adócsalás, csalás és pénzmosás bűncselekmények elkövetését a hatóságok elől elleplezzék (külső konspiráció).

Megállapítható volt a szervezeten belüli konspiráció is. Ennek lényege az, hogy a szervezeten belül ne ismerjék a többi résztvevő pontos feladatkörét, ne rendelkezzenek róla teljes körű információkkal, hiszen így egy esetleges lebukás esetén az adott személy nem „rántja magával” a teljes elkövetői kört. Ennek feltételei is adottak voltak jelen esetben, hiszen gyakorlatilag I. rendű vádlott volt az egyetlen, aki, mint fő szervező rálátott a teljes hálózat működésére. Már az „alvezéreként” tevékenykedő II. rendű és III. rendű vádlottak sem látták át teljes egészében a rendszert, habár utasítási jogkörük révén a hálózatnak jóval nagyobb szeptét látták, mint a többi vádlott. Ugyanakkor az egyes vádlottak elkülönült szerepei még a II. rendű vádlott tényfeltáró

jellegű beismerő vallomása mellett sem lett volna megállapítható a tanúvallomások, okirati bizonyítékok, de különösen a titkos információgyűjtés során szerzett bizonyítékok nélkül. Ez is alátámasztja azt, hogy a szervezeten belüli konspiráció is létezett, hiszen minden részletre kiterjedően még a II. rendű és a III. rendű vádlott sem ismerte a szervezet működését. Fokozottan igaz ez a IV-XIII. rendű vádlottakra, akik tudomással bírtak ugyan arról, hogy egy szervezeten belül, egymást kiegészítve, egy közös cél (I. rendű vádlott érdekei) érdekében dolgoznak és végzik el a rájuk bízott feladatokat, teljes körűen azonban egymás tevékenységére nem láttak rá, mint ahogy teljes egészében a szervezet működésére sem. Ez még IV. rendű és VII. rendű vádlottakra is igaz, akik egyébként könyvelőként nyilvánvalóan a szervezet működésének jelentősebb részét látták át, mint V. rendű, VI. rendű, VIII. rendű, X. rendű, XI. rendű, XII. rendű és XIII. rendű vádlottak.

3-4. A bünszervezeti minősítés további két kritériuma, hogy a bűncselekményt az alanyi bűnösséggel érintett személy a bünszervezeten belül kövesse el, illetőleg tudattartalmának ki kell terjednie arra, hogy a bűncselekményt a bünszervezet keretein belül valósította meg.

Ezen kritériumok meglétét az ítélet tábla ugyan a fentebbiekben már gyakorlatilag kifejtette, de röviden mégis utal arra, hogy az érintett vádlottak cselekvőségüket általuk is tudottan, az igen kiterjedt, valójában fiktív céghálózat keretein belül valósították meg, akár tettesként, akár részesként.

Az elsőfokú ítélet védelem által legvitatottabb pontja - a bünszervezeti elkövetés mellett - a pénzmosás büntettének megállapíthatósága volt.

Ezen bűncselekmény vonatkozásában az elsőfokú ítélet a 341-347. oldalig igen részletesen fejti ki, hogy az ezen bűncselekménnyel érintett vádlottak tevékenysége miért minősül pénzmosásnak, ezért e körben az ítélet tábla a jogi indokolást csupán kiegészítette, illetőleg részben helyesbítette.

Az 1978. évi IV. törvény 303. § (3) bekezdés b) pontja szerint az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki szabadságvesztéssel büntetendő cselekményének elkövetéséből származó dologgal, annak eredetének leplezése céljából, bármilyen pénzügyi tevékenységet végez vagy pénzügyi szolgáltatást vesz igénybe. Mint a törvényi megfogalmazásból is kikövetkeztethető, a pénzmosás olyan személy által is elkövethető, aki az alapbűncselekménynek nem tettese, hanem részese, hiszen az 1978. évi IV. törvény 19. §-a szerint elkövetők a tettes és a társtettes (tettesek), valamint a felbújtó és a bűnszegéd (részesek).

Kiegészítette az ítélet tábla a jogi indokolást az 1978. évi IV. törvény 303/C. § (2) bekezdésére történő hivatkozással is, amely szerint a 303. § alkalmazásában pénzügyi tevékenységen, illetve pénzügyi szolgáltatás igénybevételén a pénzügyi szolgáltatási vagy kiegészítő pénzügyi szolgáltatási, illetőleg a törvényben felsorolt egyéb tevékenységet, illetve annak igénybevételét kell érteni. Ez azért lényeges, mert az elsőfokú bíróság kizárólag az 1996. évi CXII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontjára, illetve annak 2. számú mellékletének 9. pontjára hivatkozott, ugyanakkor ezen kiegészítéssel együttesen értelmezve állapítható meg az, hogy pénzügyi tevékenység végzésének minősül az átutalás, valamint annak fogadása is.

Ahogy arra az elsőfokú bíróság is rámutatott, a pénzmosás egy többletmagatartás, azt megelőzi egy előcselekmény. Jelen esetben azt kellett vizsgálni, hogy ezen többletmagatartások az alapbűncselekményekhez, azaz az adócsaláshoz és a csaláshoz tartoztak vagy pedig azoknak a kereteit már meghaladták, és önálló bűncselekményt valósítottak meg.

Az elsőfokú ítélet három különböző magatartást minősített pénzmosás büntettének, így egyrészt a

külföldi gazdasági társaság bankszámlájára történt kiutalásokat, másrészt az offshore cégek bankszámlájára történő utalásokat, harmadrészt pedig I. rendű vádlott utasításai alapján történt készpénzfelvételeket, melyet a bűnszervezet működtetésére és a vádlottak díjazására fordítottak a vádlottak.

A fenti elkövetési magatartások közül az offshore cégek számláira történő utalás büntetendő volta különösebb magyarázatot nem igényel, hiszen ezen cégekkel összefüggésben nem állapítható meg, hogy akár a .. Kft-vel, akár azKft-vel bármiféle gazdasági kapcsolatban álltak volna. Így az ezen cégek bankszámláira történő utalás pusztán az adócsalás és csalás útján szerzett pénzeszszegek eredetének leplezését, valamint azoknak az országból történő „kimenekítését” célozzák.

Amint arról II. rendű vádlott is említést tett, a céghálózat részét képező külföldi gazdasági társaságok (elsősorban a külföldi cég.) részére kerültek kiutalásra az adócsalás és a csalás bűncselekmények során szerzett pénzeszszegek. Nem osztotta az ítéletábla azon védői álláspontot, miszerint ezen átutalások kizárólag csak az adócsalás részeselekményei lennének. A pénzeszszegek külföldre történő utalását megelőzően azokat a fiktíven tevékenykedő belföldi céghálózat mind az öt szintjén végig kellett görgetni, majd csak ezt követően kerülhetett sor a külföldi átutalásokra. A sorozat utalások éppen azt a célt szolgálták, hogy a bűncselekményből származó dolog eredete leplezésre kerüljön. Mind az adócsalás, mind a csalás a valótlan tartalmú adóbevallás benyújtásával befejezetté válik. E tekintetben az ítéletábla egyetértett az elsőfokú bírósággal, miszerint a több szinten keresztül végzett pénzáttalalások célja kizárólag az volt, hogy a visszatérített áfa összegek, illetve az áfa meg nem fizetése miatt a magyar cégeknél maradt összegek ne legyenek nyomon követhetők. E körben a másodfokú bíróság vissza kíván utalni a bűnszervezetnél már kifejtettekre, ugyanis az ott leírtak ide is vonatkoztathatóak, miszerint a konspiratív, több szinten keresztül történő működés, a „jó” és „rossz” cégek alapítása, utóbbiak külföldi illetőségű vagy egyáltalán meg sem található ügyvezetőkkel történő „feltöltése” mind azt a célt szolgáltatták, hogy a bűncselekmény útján szerzett pénz útja ne legyen a hatóságok részére követhető. Az ítéletábla álláspontja szerint minden olyan utalás eredetleplező célzatúnak tekintendő, ahol a címzett ugyancsak a bűnszervezet érdekkörébe tartozó cég (jelen esetben a teljes céghálózat I. rendű vádlott érdekkörébe tartozott), hiszen az eredetleplezés abban az esetben jelenik meg, amikor az egy vagy több pénzforgalmi művelet közbeiktatásával a bűncselekmény és az abból befolyt pénz egymástól eltávolodik, ezáltal azok „bűnös” kapcsolata egyre nehezebben fedhető le.

Lényeges továbbá, hogy az I-XIII. rendű vádlottak a pénzügyi tranzakciók végrehajtása vagy az ahhoz történő segítségnyújtás során azzal a szándékkal jártak el, hogy a közös bűncselekményből befolyt valamennyi összege nézve lehetővé tegyék annak oly módon történő felhasználását, hogy az a hatóságok figyelmét elkerülje. Ezért az állapítható meg, hogy a bűncselekményekkel elért teljes összege fennállt az eredetleplezési célzatuk. Ebből követően azon vádlottak esetében, akiknek tényállásszerű tettesi vagy részesi magatartása megállapítható a pénzmosás büntette vonatkozásában, nincs jelentősége annak, hogy személy szerint pontosan milyen összeg vonatkozásában hajtottak végre pénzügyi tranzakciót, hanem az egész pénzmosással érintett összege fennáll büntetőjogi felelősségük.

A fentiektől eltérő álláspontot foglalt el az ítéletábla a készpénzfelvételekkel kapcsolatosan. Az ítéletábla szerint ugyanis abban az esetben, ha az alapbűncselekményt elkövető tettesi körhöz tartozó személy az, aki felveszi a saját számlájáról a pénzt, akkor a készpénzfelvétel célja már nem az eredet leplezése, hanem egyszerűen az alapbűncselekményből származó vagyoni előny realizálása (Szegedi Ítéletábla Bf.II.420/2016/37. számú ítélete). Jelen esetben is ez történt, a vádlottak által összességében felvett 375.700.000,- forint készpénz a bűnszervezet működtetésére,

így például a strómanok kifizetésére lett fordítva, ezáltal ezen összeg nem tartozik a pénzmosás büntetnének körébe. Ezért állapította meg az ítélőtábla - adóbevétel csökkentéséből és a csalással okozott kárösszeg összegéből a készpénzfelvétel összegének kivonásával -, hogy a pénzmosásra vonatkozó elkövetési érték 2.352.474.100,- forint.

A fenti álláspontot erősíti az a bírói gyakorlat, amely szerint pénzmosást valósít meg az is, aki az általa elkövetett büntetendő cselekményből származó dolgot, ezen eredetének leplezése céljából gazdasági tevékenység gyakorlása során felhasználja, vagy a dologgal összefüggésben bármilyen pénzügyi tevékenységet végez, illetőleg pénzügyi szolgáltatást vesz igénybe. A bűncselekményből származó pénz eredetének leplezése megvalósulhat különböző bankszámlákra történő átutalásokkal, függetlenül attól, hogy az azokhoz kapcsolt bankszámlaműveletek átláthatóak (BH2019. 125).

- o -

Az adócsalás büntetével kapcsolatosan az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott a 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.), valamint a 2003. évi XCII. törvény (Art.) rendelkezéseire, elmulasztotta ugyanakkor vizsgálat tárgyává tenni az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény rendelkezéseit. Az új Art. az adóbevallás, az adófizetés és az adóbevallási időpontok szabályait azonosan tartalmazza a régi Art.-vel, az új jogszabály ezen rendelkezései a 49. § (1)-(8) bekezdésében, az 58. § (1) és az 59. § (1) bekezdésében, továbbá az I. számú melléklet B. pontjában találhatóak.

Helytállóan járt el a törvényszék akkor, amikor a tettesek és a részek terhére megállapított adócsalás büntetét 1 rb. folytatólagosan elkövetett cselekményként értékelte, azonban erre vonatkozó jogi álláspontját nem fejtette ki.

Az 1978. évi IV. törvény 12. § (2) bekezdése szerint nem bűnhalmazat, hanem folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközben, többször követi el.

Jelen esetben az adócsalás büntetnének tettesei I. rendű vádlott felbujtására jártak el, és hozzájuk kapcsolódott a bűnsegédek cselekménye. Azáltal, hogy a ... Kft. esetében 2008. augusztus 11. napjától 2009. április 20. napjáig folyamatosan, havonta, míg azKft.. tekintetében 2008. április 21. napjától 2009. április 20. napjáig szintén folyamatosan, havonta történt az adóbevallások benyújtása, így megállapítható, hogy a folytatólagosság törvényi feltételei ezen bűncselekmény vonatkozásában fennálltak.

A csalás büntette tekintetében úgyszintén fennálltak a folytatólagosság fenti feltételei aKft., aKft. és aKft. esetében, hiszen az adóbevallások benyújtása ott is rövid időközönként, többször követte egymást.

Ami az adócsalás rendbeliségét illeti, a következetes ítélkezési gyakorlat szerint adónemenként és járulékfajtanként, továbbá adó- és járulék-megállapítási időszakonként külön rendbeli bűncselekmény megállapításának van helye (HVG ORAC Kommentár 998/24. oldal).

A Szegedi Ítélőtábla egyik korábbi döntése (Bf.II.26/2003., BH2004. 270.) szerint, ha a terhelt több gazdasági társaságban kifejtett tevékenységével sérti a költségvetés adóbevételhez való jogát és a folytatólagosság törvényben írt tartalmi követelményei is fennállnak, a bűncselekménynek halmazata az adónemek, nem pedig a gazdasági társaságok számához igazodik. Ezen döntés indokolása szerint, amennyiben az elkövető szándéka az állami költségnek az adóhoz való, egyoldalúan kikényszeríthető jogának megsértésére irányul, a gazdasági társaságok elnevezésétől és

tevékenységétől függetlenül, a bűncselekmény minősítésekor az elsődlegesen védett jogi tárgy megsértését kell alapul venni. Figyelman kívül kell tehát hagyni, ha a vádlottak több gazdasági társaság keretén belül kifejtett tevékenységgel sértik a költségvetés adóbevételhez való jogát, mert az elsődleges jogi tárgyat veszik célba a látszatra legitim gazdasági társaságokon belül folytatott tevékenységükkel, amely társaságok kizárólagos tevékenységüket - az adócsalást - így leplezik. Az elkövetők szándéka tehát ebben az esetben alapvetően az egységes adóhoz való jog ellen irányul és ezért közömbös, hogy ezt hány illegitim tevékenységet folytató, ál-gazdasági társaság keretében folytatják.

Az ítélet előtt ismert, hogy a Szegedi Ítéletábra a későbbiekben 2016. február 18. napján kelt Bf.III.606/2015/150. számú ítéletében kifejtette, hogy általánosságban véve az elkövetéskor hatályos Btk. alkalmazásakor a rendbeliséget mind az adócsalás, mind a magánokirat-hamisítás tekintetében cégenként és adónemenként kell meghatározni, figyelemmel az elkövetési időszakokra és arra, hogy az elkövető a cég törvényes képviselője volt-e. Ez utóbbi esetben az adott bűncselekményt tettesként, egyébként bűnsegdként elkövetettnek kellett minősíteni.

Ezzel egyező álláspontot fogalmaz meg a Kúria 2015. november 26. napján kelt Bfv.II.1010/2015/7. számú határozatában, amikor azt állapítja meg, hogy az adócsalás rendbelisége főszabályként az adójogviszonyok, továbbá az adónemek száma alapján állapítandó meg.

Ugyanakkor a Kúria a 2016. május 24. napján kelt Bpkf.III.696/2016/3. számú határozatával visszatérni látszik a korábbi bírói gyakorlathoz. Egyrészt hivatkozik a korábban már említett BH2004. 270. számú eseti döntésre, másrészt kifejti, hogy ebből az következik, hogy a fizetési kötelezettség elmulasztása azonos időpontban, ugyanazon adónemben, de több gazdasági társaság felhasználásával: természetes egység. Az ilyen módon természetes egységet alkotó cselekmények pedig már - az 1978. évi IV. törvény 12. § (2) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - létrehozhatnak folytatólagos egységet is. Kifejtette, hogy a büntetőjogi felelősség soha nem az elkövetés során esetlegesen felhasznált vállalkozáshoz (gazdasági társasághoz), hanem a képviselőjében eljárni kötelezett természetes személyhez kapcsolódik, s így értelemszerűen a büntetőjogi felelősségre vonásra is a mulasztó természetes személlyel, nem pedig a vállalkozással szemben kerül sor. Ekként az azonos adónemre vonatkozó, azonos időpontban fennálló fizetési kötelezettség elmulasztása miatt való személyes büntetőjogi felelősség nem osztható meg az elkövetés során felhasznált gazdasági társaságok és az azokhoz kapcsolódó adójogviszonyok száma szerint.

Az ítéletábra jelen ügyben a Kúria ezen utóbbi értelmezését tette magáévá, és mivel a Kft. és azKft. képviselőjében eljárni kötelezett természetes személy XY volt, ő pedig I. rendű vádlott felbujtására járt el, a II-XIII. rendű vádlottak pedig ezen cselekményéhez segítséget nyújtottak, ezért az ítéletábra az adócsalás büntettét 1 rb. folytatólagosként elkövetettként minősítette.

Az egymást követő adóbevallási időszakokban a különböző adónemekre folyamatosan, több adóbevallási időszakon keresztül elkövetett adócsalás tehát adónemenként 1-1 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalásnak minősül. A folytatólagosan elkövetett adócsalás mindaddig 1 rb. bűncselekmény megállapításának alapjául szolgál, ameddig az egységes cselekményt a bíróság a jogerős határozatával nem bírálta el (6/2009. Büntető jogegységi határozat III/2. pont).

Helyesen járt el a törvényszék, amikor a vádlottak többsége vonatkozásában az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit alkalmazta, ugyanakkor tévedett amikor úgy ítélte

meg, hogy XIV. rendű, XV. rendű és XVIII. rendű vádlottak vonatkozásában sem tartalmaz kedvezőbb rendelkezéseket a hatályos Btk. ezen vádlottakra nézve. Ítéletének 370. oldalán az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy a bünszervezeti minősítésre figyelemmel a bünszervezettel érintett vádlottak tekintetében az új Btk. mindenképpen kedvezőtlenebb következményekkel járna. E tekintetben az ítéletábra a jogi indokolást akként egészítette ki, hogy a Btk. 36. §-a szerint a határozott ideig tartó szabadságvesztés legrövidebb tartama 3 hónap, leghosszabb tartama 20 év; bünszervezetben, illetve halmazati vagy összbüntetés esetében 25 év. A Btk. 91. § (1) bekezdése szerint pedig azzal szemben, aki a szándékos bűncselekményt bünszervezetben követte el, a bűncselekmény büntetési tételének felső határa a kétszeresére emelkedik, de a 25 évet nem haladhatja meg. Ezzel szemben az elkövetés idején hatályos 1978. évi IV. törvény 40. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a határozott ideig tartó szabadságvesztés legrövidebb tartama 2 hónap, leghosszabb tartama 15 év; halmazati vagy összbüntetés, illetőleg bünszervezetben történő elkövetés esetén 20 év. Ezzel összefüggően a törvény 98. § (1) bekezdése azt rögzíti, hogy azzal szemben, aki az 5 évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekményt bünszervezetben követte el, a bűncselekmény büntetési tételének felső határa a kétszeresére emelkedik, de a 20 évet nem haladhatja meg. Halmazati büntetés esetén a 85. § (2) bekezdése szerinti büntetési tételt kell alapul venni.

Megállapítható tehát, hogy a Btk. alkalmazása esetén a bünszervezetben résztvevő vádlottak számára a büntetési tételkeret elméleti felső maximuma súlyosabb, illetőleg a terhükre megállapított adócsalás büntette az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 2. fordulata szerint minősül, melynek büntetési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, a Btk. alkalmazása esetén azonban a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés a) pontja szerint minősülne - különösen jelentős vagyoni hátrány okozására figyelemmel -, melynek büntetési tétele 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés, ekként a büntetési tétel is magasabb az elkövetés idején hatályban lévő törvényhez képest.

A bünszervezettel érintett vádlottak terhére megállapított csalás büntette az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés c) pont, két esetben (6) bekezdés b) pont, egy esetben (7) bekezdés b) pont szerint minősül, melynek büntetési tétele 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés. Ez alól XIII. rendű vádlott képez kivételt, mivel az ő cselekménye csupán a (6) bekezdés b) pontja szerint minősül, amelynek büntetési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés. A Btk. alkalmazása esetén ezen cselekmények az adócsalással együtt a költségvetési csalás tényállása alá tartoznának, ekként pedig - a költségvetésnek okozott vagyoni hátrány teljes összegét figyelemben véve - ismételten csak a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés a) pontja szerint minősülnének, melynek büntetési tétele 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés.

A büntetési tételkeretek tehát - figyelembe véve továbbá a halmazati büntetéskiszabási szabályokat is - a bünszervezeten belüli vádlottaknál minden körülmények között kedvezőbbek az 1978. évi IV. törvény alkalmazása esetén, XIII. rendű vádlottnál pedig még a büntetési tétel alsó határa is 2 év, a Btk. alkalmazása esetén figyelembe veendő 5 év helyett.

A bünszervezeten kívüli XIV. rendű, XV. rendű és XVIII. rendű vádlottak esetében a helyzet ettől némileg eltérő.

XIV. rendű vádlott cselekményével a költségvetésnek 130.925.153,- forint vagyoni hátrányt okozott üzletszerűen, amely a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés b) pont 2. fordulata szerint minősül, büntetési tétele pedig 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés. Cselekménye az

1978. évi IV. törvény alkalmazása esetén a 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés c) pont, (7) bekezdés b) pont szerint minősülne, melynek büntetési tétele ugyancsak 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés. A XIV. rendű vádlott közbizalom elleni bűncselekménye a Btk. 345. §-a szerint 1 évig, az 1978. évi IV. törvény 276. §-a szerint ugyancsak 1 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Esetében tehát a büntetési tételek azonosak. Ugyanakkor az 1978. évi IV. törvény 43. § a) pontja szerint börtönben kell végrehajtani a szabadságvesztést, ha büntett miatt szabták ki, feltételes szabadságra bocsátásnak pedig a 47. § (2) bekezdése szerint akkor van helye, ha az elítélt a börtönben végrehajtandó büntetésének legalább háromnegyed részét kitöltötte. Ezzel szemben a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja szerint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap. A Btk. a feltételes szabadságra bocsátás időpontját nem teszi függővé a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatától, így tehát ezen törvény rendelkezései kedvezőbbek a XIV. rendű vádlottra.

XV. rendű vádlott 1.068.000,- forint vagyoni hátrány üzletszerű okozásához nyújtott bűnsegédi segítséget, melyre figyelemmel cselekménye a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (3) bekezdés b) pont 2. fordulata szerint minősül, büntetési tétele 1 évtől 5 évig tartó szabadságvesztés. Ezen cselekménye az 1978. évi IV. törvény alkalmazása esetén a 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont szerint minősülne, melynek büntetési tétele ugyancsak 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés.

XVIII. rendű vádlott 31.709.766,- forint vagyoni hátrány üzletszerű okozásához nyújtott bűnsegédi segítséget, melyre figyelemmel cselekménye a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (4) bekezdés b) pont 2. fordulata szerint minősül, büntetési tétele 2 évtől 8 évig tartó szabadságvesztés. Ezen cselekménye az 1978. évi IV. törvény alkalmazása esetén a 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés c) pont, (6) bekezdés b) pont szerint minősülne, melynek büntetési tétele ugyancsak 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés.

A XV. és XVIII. rendű vádlottak terhére megállapított közbizalom elleni bűncselekmény, valamint a feltételes szabadság vonatkozásában is irányadók a XIV. rendű vádlott esetében kifejtettek, így összességében XV. rendű és XVIII. rendű vádlottakra nézve is kedvezőbb elbírálást biztosítanak a Btk. rendelkezései.

XVI. rendű és XVII. rendű vádlottak vonatkozásában a törvényszék nem tévedett, amikor az 1978. évi IV. törvényt alkalmazta, ugyanis esetükben ugyancsak kedvezőbbek ezen törvény rendelkezései, figyelemmel arra, hogy az általuk megvalósított adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 1. fordulat] büntetési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, míg a Btk. alkalmazásával cselekményük a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés b) pont 2. fordulata szerint minősülne, melynek büntetési tétele 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés, míg a terhükre megállapított magánokirat-hamisítás vétségének és pénzmosás büntettének az 1978. évi IV. törvényben szabályozott büntetési tétele azonos a Btk.-ban rögzített büntetési tételkerettel. Ebből kifolyólag tehát számukra az 1978. évi IV. törvény rendelkezései biztosítanak enyhébb elbírálást.

- o -

Több esetben tévedett a törvényszék az egyes vádlottak terhére megállapított bűncselekmények minősítése során a rendbeliség, illetőleg az elkövetői minőség meghatározásakor.

I. rendű vádlott terhére megállapított, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettét a törvényszék társtettesént értékelte, holott maga is megállapította ítéletének 154. oldalán, hogy az „Kft. és a...Kft.

adóbevallásait XY, I. rendű vádlott utasításai alapján állította ki és nyújtotta be az adóhatósághoz. Az 1978. évi IV. törvény 21. § (1) bekezdése szerint felbújtó az, aki más bűncselekmény elkövetésére szándékosan rábír. Jelen esetben ez történt, ezért az I. rendű vádlott az adócsalás büntettét felbujtóként követte el.

Ugyanezen vádlott tekintetében a csalás büntettét fejbujtóként, folytatólagosan elkövettként minősítette az elsőfokú bíróság. Ehhez képest a családi cselekmények az ítéleti tényállás 2. tényállási pontja alá tartoznak, ahol a csalás tettesei XVIII. rendű vádlott (...Kft.), XIII. rendű vádlott (...Kft.) és XIV. rendű vádlott (...Kft.).

A 3/2011. (X. 14.) Büntető jogegységi határozat I. pontja szerint a részes bűncselekményeinek rendbelisége és minősítése a tettesi alapcselekményekhez igazodik. Jelen esetben tehát három különböző tettes cselekményének volt felbujtója I. rendű vádlott, így ezen cselekménye 3 rb. felbujtóként, folytatólagosan elkövetett csalás büntettének minősül, az elkövetési értéktől függően 2 esetben 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés c) pont, (6) bekezdés b) pontja szerint, 1 esetben pedig a (7) bekezdés b) pontja szerint.

A folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettét a törvényszék I. rendű vádlott esetében társtettesként minősítette. Ehhez képest az ítéleti tényállás azt rögzítette, hogy a vádlottak a rendszerbe utalt pénz külföldre juttatását I. rendű és III. rendű vádlottak utasításainak megfelelően végezték. Az I. rendű vádlott tehát a törvényi tényállásba ütköző cselekményt saját maga nem követte el, hanem erre szándékosan rábírta vádlott-társait, azaz felbujtó.

A számvitel rendje megsértésének büntettét az elsőfokú bíróság I. rendű vádlott terhére közvetett tettesként elkövetett számvitel rendje megsértése büntetteként értékelte. Ugyanakkor a számvitel rendje megsértése büntettének tettese az a személy, akire a számviteli törvény hatálya kiterjed, a közvetett tettes fogalmát pedig az elkövetéskor hatályos Btk. nem is ismerte. A számvitel rendje megsértésénél továbbá a bűncselekmény rendbelisége a gazdasági társaságok és az üzleti évek számához igazodik - kivéve, ha a több üzleti év ellenére a folytatólagosság megállapítható - ezért a számvitel rendje megsértése jelen esetben 2 rendbeli, és azt - az előzőekben kifejtettek szerint - az I. rendű vádlott felbujtóként követte el.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az adócsalással és csalással, illetve költségvetési csalással érintett vádlottak tekintetében a törvényszék elmulasztotta bűnösségüket megállapítani magánokirat-hamisítás vétségében, illetőleg hamis magánokirat felhasználása vétségében. Ugyanakkor az adócsalás és a magánokirat-hamisítás alaki halmazata valóságos, amennyiben akár a felhasznált adóbevallás, akár annak mellékletét képező bármely irat hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú. Szükségszerű eszközcselekményre hivatkozással látszólagos anyagi halmazat megállapítására csak akkor kerülhet sor, ha valamely bűncselekmény tényállása az ugyancsak diszpozíciószerű eszközcselekmény nélkül egyáltalán nem valósulhat meg. Az adócsalásnak azonban számtalan olyan egyéb elkövetési formája ismeretes (például a mulasztással megvalósuló elkövetési magatartások), amikor a magánokirat-hamisítás megállapítására nem is kerülhet sor (HVG ORAC Kommentár 998/26. oldal).

Tekintettel arra, hogy az adócsalással érintett Kft-k, valamint a csalásokkal érintett Kft.-k adóbevallásainak rövid időközönként történő, többszöri benyújtásával került sor az említett bűncselekmények elkövetésére, melyek ugyancsak I. rendű vádlott utasítására történtek, így az I. rendű vádlott ezen cselekményei 5 rb. felbujtóként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §] minősülnek.

Mindez azonban nem jelenti a vádon való túrterjeszkedést, tekintettel arra, hogy az adócsalások (csalások) és a magánokirat-hamisítások tettesi alapcselekménye az eredeti vádiratban és az ítéleti tényállásban is szerepelt. A jogi minősítés a bírói értékelés körébe tartozik, tehát nincs akadálya annak, hogy a bíróság a vád tárgyává tett cselekményt - a vádló jogi álláspontjától eltérően - ne egy, hanem több bűncselekménynek minősítse, azaz alaki halmazatot állapítson meg (Kúria Bfv.II.1010/2015/7. számú végzés).

Mindez nem nyitja meg a másodfokú bíróság ítéletével szemben a harmadfokú felülbírálat lehetőségét sem, tekintettel arra, hogy ezáltal nem a Be. 615. § (1) és (2) bekezdéseiben foglalt ellentétes döntés született, pusztán a vádlottak terhére megállapított bűncselekményt minősítette az ítélőtábla eltérően, amikor az alaki halmazat létrejöttét megállapította.

A bünszervezetben résztvevő II-XIII. rendű vádlottak esetében a bűncselekmények minősítése, elkövetési alakzata és rendbelisége alapvetően I. rendű vádlottnál megállapítottakhoz igazodik. Ezek közül külön említést érdemel II. rendű vádlott terhére megállapított 85 rb. közokirat-hamisítás büntette, amelyet az elsőfokú bíróság teljes egészében felbujtóként értékelt a II. rendű vádlott terhére, azonban megállapítható az ítéleti tényállásból, hogy ezek közül 39 esetben alapította meg valamelyik terhelt („stróman”) a céghálózatban az adott céget, 43 egyéb esetben azonban más módon nyújtott segítséget a cégalapításhoz a II. rendű vádlott, például székhelyet intézett az adott cégnek. Ezért a terhére megállapított 85 rb. közokirat-hamisítás büntette 43 esetben bűnsegédként, 39 esetben felbujtóként minősül.

A pénzmosás büntetével kapcsolatban pedig a vádlottak szerepe a következők szerint alakult:

I. rendű vádlott ezen cselekmény tekintetében is felbujtó volt, II. rendű vádlott a bűncselekményt tártettesként követte el, mert részt vett a pénzösszeg utalásában, ugyanez igaz V. rendű és VI. rendű, továbbá XI. rendű és XII. rendű vádlottakra nézve is, illetőleg ugyancsak tártettesek VIII. rendű, X. rendű és XIII. rendű vádlottak is, ők azonban nem utalással, hanem akként, hogy egyes cégek ügyvezetőjeként pénzügyi szolgáltatást vettek igénybe, azaz az utalásokat fogadták annak érdekében, hogy a pénzösszegek eredete leplezhető legyen. IV. rendű és VII. rendű vádlottak tekintetében a - módosított - ítéleti tényállás pénzátutalásra történő hivatkozást nem tartalmaz, ezért ezen személyek bűnsegédek, míg III. rendű vádlott az I. rendű vádlottal együtt volt felbujtó.

Egyebekben a II-XIII. rendű vádlottak terhére megállapított bűncselekményeket az ítélőtábla I. rendű vádlottnál részletesen kifejtettek alapján határozta meg.

A fent kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla az egyes vádlottak terhére megállapított bűncselekményeket a rendelkező részben foglaltak szerint minősítette.

Helyesbítette az ítélőtábla az ítélet 363. oldalának első bekezdését akként, hogy XV. rendű vádlottra történő hivatkozást az első bekezdésből mellőzte, hiszen a vele szemben kiszabható szabadságvesztés büntetés nem 5 évtől 10 évig, hanem 1 évtől - a halmazati bünteteskiszabási szabályokra (Btk. 81. § (1), (2) és (3) bekezdés) figyelemmel - 6 évig terjedhet.

Ugyancsak mellőzte az ítélet 363. oldalának utolsó előtti bekezdéséből XIV. rendű és XV. rendű vádlottakra történő hivatkozást, ugyanis az ő esetükben nem emelkedik 20 évre a büntetési tétel felső határa, tekintettel arra, hogy ők nem voltak részesei a bünszervezetnek. A XIV. rendű vádlott esetében a büntetési tétel 5 évtől 11 évig terjed, a XV. rendű vádlott pedig - az előbbieken írtak szerint - 1 évtől 6 évig terjedő szabadságvesztés büntetéssel büntethető.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság által számba vett súlyosító és enyhítő körülményeket az ítélet tábla több helyen kiegészítette, illetőleg helyesbítette.

Így az ítélet 363. oldalának utolsó bekezdésében helyesen a többszörös halmazat ténye értékelendő súlyosító körülményként, figyelemmel a Kúria 56/2007. számú BK vélemény III/6. pontjára, amely szerint a bűnhalmazatnak a büntetési tételkeret felső határát emelő hatása van, ezért súlyosító körülményként nem értékelhető (kétszeres értékelés tilalma). A kettőnél több bűncselekmény halmazata azonban már értékelhető súlyosítóként.

Helyesbítette az ítélet tábla az ítélet 364. oldalának második bekezdését akként, hogy a vádlottak nem valamennyien büntetlen előéletűek, ugyanis I. rendű vádlott már két alkalommal is volt büntetve a jelen ügy tárgyát képező bűncselekmények elkövetése előtt.

További enyhítő körülmény XI. rendű vádlott javára, hogy egy kiskorú gyermek eltartására köteles.

XVIII. rendű vádlott esetében az ítélet tábla mellőzte az enyhítő körülmények közül azon hivatkozást, miszerint a folytatólagosság egységében lévő bűncselekmény csak részben volt befejezett. Ennek mellőzésére azért került sor, mert a bűnösségét a másodfokú bíróság költségvetési csalás büntetében állapította meg, mely esetben a folytatólagosság megállapítása kizárt. A törvényszék azon megállapítását pedig, miszerint a cselekmény nagyobb részben kísérleti szakban maradt, akként helyesbítette, hogy a bűncselekmény részben kísérleti szakban maradt.

Mellőzte az ítélet tábla I. rendű, V. rendű, VI. rendű, VII. rendű, X. rendű, XI. rendű, XII. rendű, XIII. rendű és XIV. rendű vádlottak tekintetében az enyhítő körülmények közül a (részbeni) ténybeli beismerő vallomásra történő utalást, figyelemmel arra, hogy a már fentebb hivatkozott 56/2007. számú BK vélemény II/11. pontja szerint kizárólag a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás tekinthető enyhítő körülményként, azzal, hogy természetesen a részbeni beismerés is az lehet, utóbbi kitétel azonban a bűnösség részbeni beismerését jelenti. Nevezett vádlottak azonban bűnösségüket semmilyen formában nem ismerték el, csak - kisebb-nagyobb - részben ténybeli beismerést tettek.

Kiegészítette az ítélet tábla az ítélet 364. oldalán a bűncselekmények elkövetése óta eltelt időre vonatkozó szövegrészt azzal, hogy bár a bűncselekmények elkövetése óta bekövetkezett jelentős mértékű időmúlás kétséget kizáró módon fennáll, és ezért enyhítő körülmény valamennyi vádlott javára, ugyanakkor a 2/2017. (II. 10.) számú AB határozatban foglaltak, melyek az eljárás elhúzódása esetén a bíróságra háruló feladatokat taglalják, jelen esetben nem állapíthatóak meg. Az AB határozat [82] bekezdése rögzíti, hogy amennyiben a vizsgált bírósági eljárás cselekményeiből, a per történetéből arra lehet következtetni, hogy a bíróság nem tartotta szem előtt az ésszerű határidőn belüli elbírálás alaptörvényi követelményét, akkor az adott büntetőeljárás elhúzódása, az érintett bíróság tétlensége, az úgynevezett inaktivitás következtében - az eljárás időtartamától függetlenül - megállapítható. A [87] bekezdés rögzíti, hogy az eljárás elhúzódásának fogalma magában foglalja azt, hogy az eljáró bíróság a büntetőeljárás valamely szakaszában inaktivitást mutatott és a lefolytatott eljárás nem minden részletében tükrözi azt az erőfeszítést, amelyet a bíróság az ésszerű határidőn belüli elbírálás érdekében kifejtett. Az időmúlás helyett az elhúzódó eljárásra utalás tehát az ügyben eljáró bíróságok (hatóságok) azon tétlenségének az elismerése, amelyet az eljárás egyes szakaszaiban tanúsítottak.

Ilyen tétlenség, inaktivitás jelen ügyben sem a bíróság, sem a nyomozó hatóság részéről nem volt tetten érhető. A nyomozás elrendelésére 2009. június 8. napján került sor, a rendkívüli

bonyolultságú, szerteágazó céghálózat felderítése, számos tanú, gyanúsított meghallgatása, a külföldi jogsegélykérelmek teljesítése nyilvánvalóan jelentős időt vett igénybe, amelyhez képest a nyomozó hatóság munkája semmiképpen nem tekinthető elhúzódónak, figyelemmel arra, hogy 2011. június 2. napján a vádiratot a törvényszékhez az ügyészség benyújtotta. Ezt követően a törvényszék az első tárgyalási napot 2011. október 14. napjára már kitűzte, majd abban rövid időközönként, rendkívül nagy számú tárgyalást tartott. A tanács összetételében történt változás következtében 2017. február 28. napján a tárgyalást előről kellett kezdeni, azonban sem ez, sem a bíróság azt megelőző tevékenysége inaktivitásnak nem minősíthető. Erre figyelemmel tehát külön az eljárás elhúzódására hivatkozással az ítéletábra nem látott lehetőséget a büntetések enyhítésére.

További enyhítő körülmény IV. rendű vádlott javára, hogy kóros elmeállapota enyhe-közepes fokban korlátozta őt a terhére rótt cselekmény következményeinek felismerésében vagy a felismerésnek megfelelő cselekvésben.

További enyhítő körülmény II. rendű, III. rendű, V. rendű, VI. rendű, . rendű, X. rendű, XI. rendű, XII. rendű, XIII. rendű vádlottak esetében, hogy egyes cselekményeiket bűnsegédként valósították meg, míg a bűnsegédi minősítés ugyancsak enyhítő körülmény IV. rendű, VII. rendű és XV. rendű vádlottak javára azzal, hogy ezen vádlottak minden cselekményüket bűnsegédként valósították meg, ezért esetükben ez az enyhítő körülmény is nyomatékosabb, mint az előbb felsorolt vádlottak esetében.

XV. rendű vádlott vonatkozásában további enyhítő körülmény, hogy a terhére megállapított bűncselekménnyel okozott kár a törvényi minősítést megalapozó alsó határ közelében van. Ezen enyhítő körülményt az ítéletábra ugyancsak figyelembe vette XVI. rendű és XVII. rendű vádlottak javára is az adócsalás és a pénzmosás büntette tekintetében egyaránt.

Helyesen hivatkozott a törvényszék a folytatólagos elkövetésre, mint súlyosító körülményre, azt azonban az ítéletábra akként pontosította, hogy I. rendű vádlott esetében az adócsalás büntette, a magánokirat-hamisítás vétsége, a csalás büntette és a pénzmosás büntette, II. rendű vádlott esetében az adócsalás büntette, a magánokirat-hamisítás vétsége, a csalás büntette, a pénzmosás büntette, III. rendű vádlott esetében az adócsalás büntette, a magánokirat-hamisítás vétsége, a csalás büntette, a pénzmosás büntette, IV. rendű vádlott esetében az adócsalás büntette, a magánokirat-hamisítás vétsége, a csalás büntette, a pénzmosás büntette, V. rendű vádlott esetében az adócsalás büntette, a magánokirat-hamisítás vétsége, a pénzmosás büntette, VI. rendű vádlott esetében az adócsalás büntette, a magánokirat-hamisítás vétsége, a pénzmosás büntette, VII. rendű vádlott esetében az adócsalás büntette, a magánokirat-hamisítás vétsége, a csalás büntette és a pénzmosás büntette, VIII. rendű vádlott esetében az adócsalás büntette, a magánokirat-hamisítás vétsége, a pénzmosás büntette, X. rendű vádlott esetében az adócsalás büntette és a magánokirat-hamisítás vétsége, valamint a pénzmosás büntette, XI. rendű vádlott esetében az adócsalás büntette, a magánokirat-hamisítás vétsége, a pénzmosás büntette, XII. rendű vádlott esetében az adócsalás büntette, a magánokirat-hamisítás vétsége és a pénzmosás büntette, XIII. rendű vádlott esetében az adócsalás büntette, a magánokirat-hamisítás vétsége, a csalás büntette, a pénzmosás büntette, XIV. rendű vádlott és XV. rendű vádlottak esetében a hamis magánokirat felhasználása vétsége, XI. rendű és XVII. rendű vádlottak esetében valamennyi bűncselekmény, míg XVIII. rendű vádlott esetében a hamis magánokirat felhasználása vétsége vonatkozásában kellett a folytatólagosságot súlyosító körülményként tekinteni.

További súlyosító körülmény I. rendű vádlott terhére az, hogy a bűncselekmény elkövetését megelőzően már két alkalommal volt büntetve.

A Kúria 56/2007. BK véleményének III/12. pontja szerint súlyosító körülmény, ha az elkövető a társas bűnelkövetés valamely formájában - így társtetteségben - követi el a bűncselekményt. Erre figyelemmel további súlyosító körülményként értékelte az ítélőtábla a társtetteséget a pénzmosás büntette vonatkozásában VIII. rendű, X. rendű, XI. rendű, XII. rendű és XIII. rendű vádlottak terhére, míg XVI. rendű és XVII. rendű vádlottak terhére valamennyi bűncselekmény tekintetében.

További súlyosító körülmény az I-XIII. rendű vádlottak terhére az adócsalás (1. tényállási pont), valamint a pénzmosás (3. tényállási pont) tekintetében, hogy a terhükre megállapított bűncselekmények elkövetési értéke a törvényi minősítést megalapozó értékhatárt többszörösen meghaladja.

A büntetések kiszabása során az ítélőtáblának figyelemmel kellett lennie az 1978. évi IV. törvény 83. § (1) bekezdésére, valamint a Btk. 79. §-ára és 80. § (1) bekezdésére, azaz a büntetéseket úgy kellett kiszabni, hogy azok igazodjanak a bűncselekmények tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, illetőleg az elkövetők társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez. Nem kevésbé lényeges volt, hogy megfelelő mértékű legyen az ítélet úgynevezett belső arányossága, azaz a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések egymáshoz viszonyítva is tükrözzék az előbb felsorolt törvényi szempontokat.

E tekintetben mellőzte a törvényszéknek a büntetőeljárás megindulásától számítva bekövetkezett rendkívül hosszú időmúlásra történő utalását (ítélet 365. oldal második bekezdés), figyelemmel arra, hogy az előzőekben kifejtettek szerint a hatóságok az eljárás során inaktivitást nem mutattak.

A törvényszék a büntetések kiszabása során az 1978. évi IV. törvény 87. § (1) és (2) bekezdései szerinti úgynevezett enyhítő szakaszt alkalmazott, ugyanakkor - elsődlegesen abból kifolyólag, hogy több vádlott esetében is a bűncselekményeket tévesen minősítette - az általa rögzített büntetési tételkeretek nem minden esetben feleltek meg a törvénynek. A törvényszék hivatkozott a 87. § (3) bekezdésére, miszerint kísérlet és bűnsegély esetében lehetőség van az úgynevezett kétszeres enyhítésre, azonban ezen vádlottak körét tévesen jelölte meg. Olyan, aki valamennyi bűncselekményét bűnsegédként követte el, kizárólag IV. rendű és VII. rendű vádlottak voltak a bűnszervezeten belül, illetőleg XV. rendű vádlott a bűnszervezeten kívül. Esetükben így értelemszerűen a kétszeres enyhítésre lehetőség van, sőt IV. rendű vádlott esetében kóros elmeállapotára figyelemmel az 1978. évi IV. törvény 24. § (2) bekezdése szerint a büntetés korlátlanul enyhíthető.

A többi vádlott esetében az állapítható meg, hogy esetleges bűnsegédi elkövetés mellett tettesi, társtettesi vagy felbujtói elkövetési módot is megvalósítottak. Az ilyen vádlottak esetében a kétszeres enyhítés kizárólag akkor volt lehetséges, ha a terhükre megállapított bűncselekmények közül a legsúlyosabb volt az, amelyet bűnsegédként követtek el. Ilyen a vádlottak közül csak II. rendű vádlott, ugyanis a terhére megállapított csalás büntettének a legmagasabb a büntetési tétele (5 évtől 10 évig), ezen cselekményét pedig bűnsegédként valósította meg.

Azon vádlottaknál, ahol a bűnsegédi elkövetéssel érintett bűncselekménnyel azonos büntetési tételű, de nem bűnsegédként, hanem tettesként vagy felbujtóként elkövetett bűncselekmény is szerepel, a kétszeres enyhítés nem alkalmazható.

A fent kifejtettekre figyelemmel az egyes vádlottakkal szemben kiszabható büntetési tételkeretek helyesen a következők szerint alakulnak (a bűnszervezettel érintett vádlottak esetében a kétszeresére emelt felső határ figyelembevételével):

- I. rendű vádlott esetében 5 évtől 20 évig terjedő szabadságvesztés,
- II. rendű vádlott esetében kétszeres enyhítés alkalmazásával 1 évtől 20 évig terjedő szabadságvesztés,
- III. rendű vádlott esetében egyszeres enyhítéssel 2 évtől 20 évig terjedő szabadságvesztés,
- IV. rendű vádlott esetében az alsó határ korlátlanul enyhíthető, a felső határ 20 év szabadságvesztés,
- V. rendű vádlott esetében egyszeres enyhítéssel 1 évtől 16 évig terjedő szabadságvesztés,
- VI. rendű vádlott esetében egyszeres enyhítéssel 1 évtől 16 évig terjedő szabadságvesztés,
- VII. rendű vádlott esetében kétszeres enyhítéssel 1 évtől 20 évig terjedő szabadságvesztés,
- VIII. rendű vádlott esetében egyszeres enyhítéssel 1 évtől 16 évig terjedő szabadságvesztés,
- X. rendű vádlott esetében egyszeres enyhítéssel 1 évtől 16 évig szabadságvesztés,
- XI. rendű vádlott esetében egyszeres enyhítéssel 1 évtől 16 évig terjedő szabadságvesztés,
- XII. rendű vádlott esetében egyszeres enyhítéssel 1 évtől 16 évig terjedő szabadságvesztés,
- XIII. rendű vádlott esetében egyszeres enyhítéssel 1 évtől 16 évig terjedő szabadságvesztés,
- XIV. rendű vádlott esetében egyszeres enyhítéssel 2 évtől 11 évig terjedő szabadságvesztés,
- XV. rendű vádlott esetében kétszeres enyhítéssel a Btk. 82. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont és (3) bekezdésére figyelemmel szabadságvesztés helyett elzárás, közérdekű munka vagy pénzbüntetés szabható ki,
- XVI. rendű vádlott esetében egyszeres enyhítéssel 1 évtől 12 évig terjedő szabadságvesztés,
- XVII. rendű vádlott esetében egyszeres enyhítéssel 1 évtől 12 évig terjedő szabadságvesztés,
- XVIII. rendű vádlott esetében egyszeres enyhítéssel 1 évtől 9 évig terjedő szabadságvesztés.

Mindezekre tekintettel az állapítható meg, hogy V. rendű, VI. rendű, VIII. rendű, X. rendű, XI. rendű, XII. rendű vádlottakkal szemben a törvényszék törvénysértően enyhe büntetést szabott ki, figyelemmel arra, hogy az alatta volt a törvény által meghatározott alsó határnak. Így ezen vádlottak esetében a szabadságvesztés büntetések feltétlen súlyosítására volt szükség.

Összességében a már részletesen kifejtett elvek alapján az ítélőtábla - a rendelkező részben írtak szerint - egyes vádlottak esetében a szabadságvesztés büntetéseket súlyosította, míg a közügyektől eltiltás tartamát több esetben enyhítette.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság I. rendű, II. rendű, IV. rendű, V. rendű, VII. rendű vádlottak tekintetében tévesen tüntette fel az előzetes fogvatartásban töltött idő tartamát, az a felsorolt vádlottak esetében egy nappal tovább tartott az elsőfokú ítéletben feltüntetetté, ezért ezen adatokat, valamint az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával kapcsolatos rendelkezéseket

az ítélet tábla a rendelkező részben foglaltak szerint helyesbítette. Kivételt képezett ez alól annyiban V. rendű vádlott, hogy az ő esetében az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatok jelentősebb eltérést mutattak, ugyanis az V. rendű vádlott 2009. október 7. napja helyett 2009. október 30. napjáig volt előzetes letartóztatásban, ugyanakkor az elsőfokú bíróság a beszámítás tartamát helyesen - azaz 2009. október 30. napjáig terjedően - állapította meg, ezért a beszámítás tekintetében megváltoztatást nem kellett az ítélet táblának eszközölnie.

XIV. rendű és XVIII. rendű vádlottak esetében a kiszabott büntetést halmazati büntetésnek tekintette és a büntetést a Btk. 81. § (1), (2) és (3) bekezdései alapján szabta ki.

XV. rendű vádlott esetében a Btk. 82. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pontja és (3) bekezdésének alkalmazásával, továbbá a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdéseinek alkalmazásával került sor pénzbüntetés kiszabására. A Btk. 51. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett az ítélet tábla a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményekről.

XIV. rendű és XVIII. rendű vádlottak esetében a Btk. 38. § (1) bekezdése, valamint (2) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett arról, hogy a vádlottak a szabadságvesztésből - annak végrehajtása esetén - legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

Az ügyészségi fellebbezés azon részét, melyben egyes vádlottakkal szemben foglalkozástól eltiltás alkalmazását is indítványozta, nem tartotta alaposnak, ugyanis álláspontja szerint a bűncselekmények óta bekövetkezett igen jelentős időmúlásra figyelemmel a foglalkozástól eltiltások kiszabása már a büntetések célján túlmutat, az jelenleg már nem célravezető.

Az egyéb ítéleti rendelkezések:

- a külföldi cég neve gazdasági társaság tulajdonában álló és típusú gépkocsik tekintetében az elsőfokú bíróság vagyonelkobzást rendelt el, ugyanakkor a Kecskeméti Városi Bíróság a 2011. március 11. napján kelt 25.Bny.189/2011/2. számú végzésével - mely a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.Bnf.166/2011/2. számú végzése folytán 2011. április 4. napján emelkedett jogerőre - ezen gépjárművek előzetes értékesítését elrendelte. A Kecskeméti Törvényszék Végrehajtói Irodája a gépjárműveket 2011. július 13. napján értékesítette aBt. gazdasági társaságnak és az ebből befolyt 7.900.200,- forint vételárat a Kecskeméti Törvényszék betéti számlájára befizette, amely BL00134/2011. sorszám alatt került bevételezésre.

A Btk. 74. § (1) bekezdés d) pontja szerint vagyonelkobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amely a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyon helyébe lépett. Éppen ezért az ítélet tábla a vagyonelkobzást nem a két gépkocsira, hanem az azok helyébe lépett és a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala letéti számláján elhelyezett BL00134/2011. számon nyilvántartott 7.900.200,- forint pénzüsszegre tekintette elrendeltnek.

- A törvényszék ítéletében számos gazdasági társaság megszüntetéséről is rendelkezett, ugyanakkor a korábban már részletezettek szerint az elsőfokú ítélet meghozatala időpontjában ezen cégek közül már több is törlésre került a cégnyilvántartásból, ezért a rendelkező részben felsorolt jogi személyek megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseket a másodfokú bíróság mellőzte.

- Mint ahogyan azt az ítélet tábla már a korábbiakban kifejtette, azKft. és a ... Kft. vonatkozásában is az elsőfokú ítélet 155. oldalán hibásan szerepelt az adóbevétel csökkentés összege, illetőleg

figyelembe kellett venni azKft. esetében az adóhatóság fizetésre kötelező - az elsőfokú ítélet 368. oldalán hivatkozott - határozatát is. Mindezekre figyelemmel azKft. esetében 508.324.946,- forint, míg a Kft. vonatkozásában 144.124.447,- forint erejéig tekintette a vagyonekbeosztást elrendeltnek.

- Rendelkezett továbbá a Btk. 74. § (2) bekezdésére figyelemmel a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala BL000027/2011. számú letéti számlán elhelyezett 39.239.525,- forint vagyonekbeosztás alá vonásáról is, mivel ezen pénzösszeg is azKft.-től került lefoglalásra, mint bűncselekményből származó dolog, ugyanakkor az elsőfokú bíróság elmulasztott róla rendelkezni.

- Mellőzte az ítélet tábla azKft. és a Kft. jogi személyekkel szemben a pénzbírságot kiszabó rendelkezéseket, mivel úgy ítélte meg, hogy a gazdasági társaságokkal szemben elrendelt rendkívüli nagy összegű vagyonekbeosztás alkalmazása mellett, további pénzbírság kiszabása már a büntetési célokon túlmutatna.

- XIII. rendű vádlottal, valamint a [cégek neve] Kft. gazdasági társaságokkal szemben a rendelkező részben részletesen felsorolt ingatlanokra, ingóságokra és bankszámlákon kezelt pénzekre az ítélet tábla vagyonekbeosztást rendelt el, ugyanis ezekről az elsőfokú bíróság egyáltalán nem rendelkezett. A Btk. 74/A. § (1) bekezdés a) pontja szerint azonban ellenkező bizonyításig vagyonekbeosztás alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyonekbeosztást kell elrendelni arra a vagyona, amelyet az elkövető a bűnszervezetben való részvétele alatt szerzett.

- [cégek neve] Kft. rendelkező részben részletesen felsorolt bankszámlái vonatkozásában a Be. 331. § (1) bekezdés a) pontja alapján a zár alá vételt feloldotta, figyelemmel arra, hogy ezen bankszámlák pénzösszeget nem tartalmaztak, így a zár alá vétel elrendelésének oka megszűnt, illetőleg az elsőfokú bíróság ezek tekintetében szintén semmilyen rendelkezéssel nem élt.

Észlelte az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság az egyes vádlottakat terhelő bűnügyi költséget megállapítása során nem volt figyelemmel az 1998. évi XIX. törvény 338. § (1), (2) és (3) bekezdésére - amely a Be. 574. § (1), (2), (3) és (4) bekezdéseinek felel meg - és így nem egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat az el nem különíthető bűnügyi költségek tekintetében.

Ehhez képest a Be. 574. § (1), (2) és (4) bekezdései értelmében az ítélet tábla külön-külön kötelezte a vádlottakat a személyükhöz tapadó bűnügyi költségek megfizetésére, így I. rendű vádlottat 531.000,- forint (védői díj), II. rendű vádlottat 588.772,- forint (539.750,- forint védői díj + 49.022,- forint orvosszakértői díj), IV. rendű vádlottat 99.362,- forint (orvosszakértői díj), VI. rendű vádlottat 1.498.385,- forint (védői díj), VIII. rendű vádlottat 255.000,- forint (védői díj), X. rendű vádlottat 412.700,- forint (védői díj), XII. rendű vádlottat 1.264.500,- forint (védői díj), XIII. rendű vádlottat 1.082.000,- forint (védői díj) megfizetésére kötelezte.

Valamennyi vádlott egyetemlegesen köteles megfizetni a Be. 574. § (4) bekezdésére figyelemmel 14.533.191,- forintot, amelyből 8.197.000,- forint az adó-járulék- és könyvszakértő díjából, valamint 6.336.191,- forint tolmácsolási, fordítási és tanú útiköltségéből álló költség.

Ugyancsak egyetemlegesen kötelesek megfizetni az I-XIII. rendű vádlottak 809.308,- forintot, amely a gazdasági társaságok részére kirendelt jogi képviselők díjának összege.

Az eljárás során elhalálozott IX. rendű vádlott védelmében 619.000,- forint kirendelt védői díj merült fel, amelyet a Be. 145. § (1) bekezdés a) pontjára és 575. § (1) bekezdésére figyelemmel az állam visel, ugyanis a IX. rendű vádlottal szemben a büntetőeljárást megszüntette.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - azt hivatalból is felülbírálván - a Be. 606. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a rendelkező részben foglatlak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdésére figyelemmel helybenhagyta.

Az ítéletábra mellőzte az elsőfokú ítélet bevezető részéből a 2011. október 14. és 2016. december 12. napjai között tartott tárgyalási hatánapokra történt utalást, figyelemmel arra, hogy 2017. február 28. napjától a bíróság a tárgyalást előlről kezdte, ilyen esetekben pedig elegendő a tárgyalási hatánapokat attól kezdődően feltüntetni, amely tárgyalási naptól a megismétlésre sor került.

Helyesbítette az ítéletábra II. rendű vádlott vonatkozásában 46.530.000,- forintra nézve elrendelt vagyonekhozás kapcsán a bírósági letét számlaszámát, amely helyesen:

Helyesbítette az ítéletábra a...Kft., aKft. és ...Kft. cégjegyzékszámát és székhelyét.

A másodfokú eljárás során felmerült, összesen 392.572,- forint bűnügyi költségből a Be. 574. § (1) és (4) bekezdésére, valamint 613. § (1) bekezdésére figyelemmel a vádlottak külön-külön a rájuk eső részt kötelesek megfizetni, mivel ezen másodfokú bűnügyi költség a kirendelt védők munkadíját tartalmazza.

Az ítéletábra megállapította V. rendű, VII. rendű, VIII. rendű, X. rendű és XIII. rendű vádlottak esetében a személyi adataikban (lakóhelyükben és személyazonosító igazolványuk számában) bekövetkezett változásokat.

Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

, 2019. december 13.

. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke

. Kiss Dániel s. k.
előadó bíró

. Katona Dorottya s. k.
bíró

A szegedi Ítéletábra Bf.III.97/2019/48. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 9.B.245/2011/1119. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

, 2019. december 13.

. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelűl:
tisztviselő